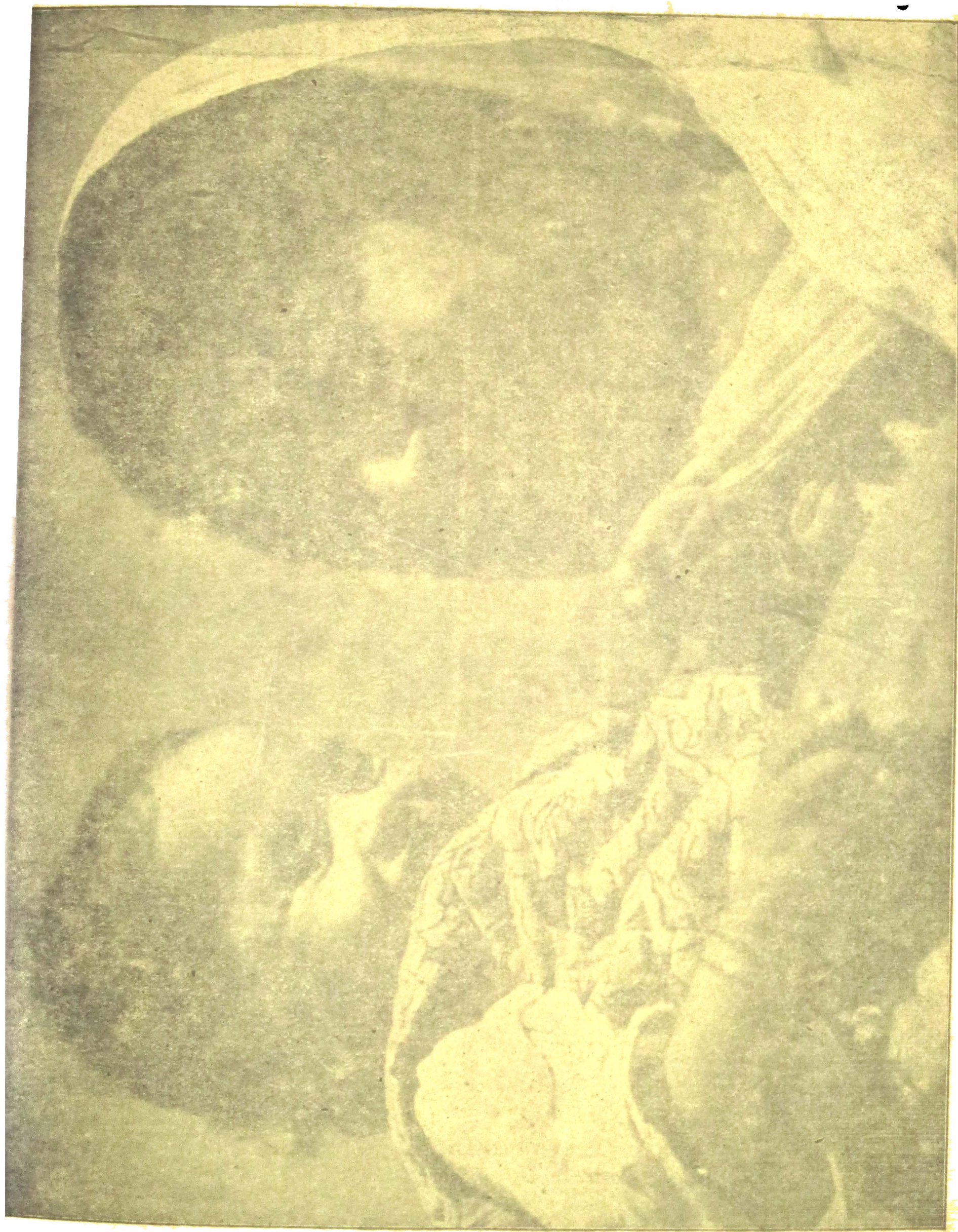

Licence No. 14.

ബാലിതം

17-6-'28

Balamitrom

A magazine for boys and girls.

(Malayalam edition of the "Treasure Chest.")

Annual Subscription Re. 1/- only.

Send Subscriptions and orders to

The Manager,

C. M. S. Press

Kottayam

The Treasure Chest

An English Magazine for boys and girls.

Annual Subscription Rs. 2/-

Apply to:

Miss K. E. MUNSON, M. A.,

8 Eagles Street,

Bangalore

ബാലമിത്രം

ചിത്രങ്ങളാഴ്ചയിൽ

ഒരു ബാലകിയു മാസിക

പരിസ്ഥിതി വിചാരം

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് ഒരു പ്രതിക്കു രൂപാ 1

6 പ്രതികർഷ്ക (ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ) രൂപ 5

12 പ്രതികർഷ (ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ) രൂപം

25 ၁ ၁ ၁ ၁

50 **၈၂** **၈၂** **၈၂** **၇၅**

வரிசம்வறு முற்கூறியதுவையோ அஞ்சுதென லகா கிழி
யாழகனெ வரிசம்வறு மனியோர் யராசி அனையது
யோ பெறுளம்.

വി. പി. അയക്കണമെങ്കിൽ 4 അണ കൂടുതൽ രൂപ
 ണ്ടിവരും.

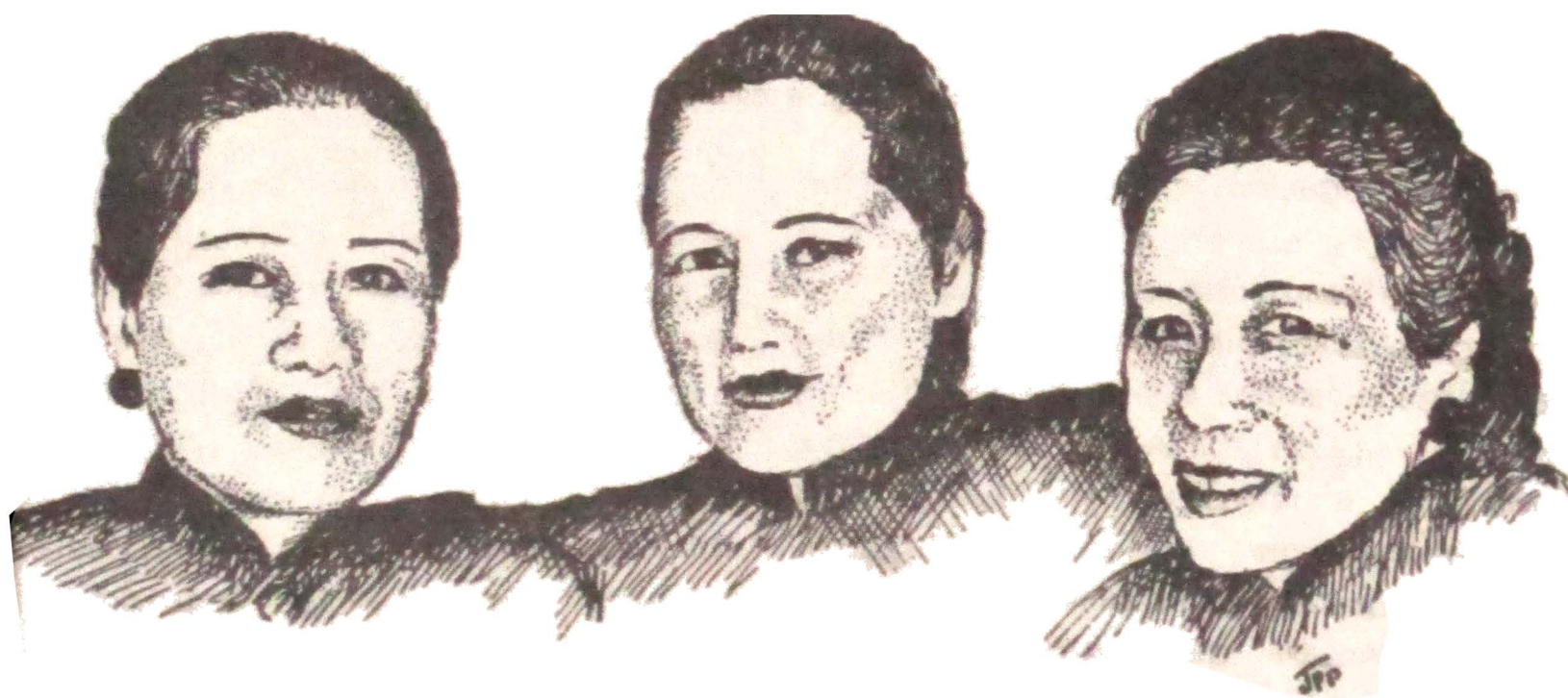
സ്ഥിരം വരിക്കാരെ വരിസംഖ്യ എന്നു തിരുമെന്നു റാപ്പർ നോക്കിയാൽ മറുപ്തിയാകാം. റാപ്പറിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന തീയതി വരിസംഖ്യ എന്നു തിരുമെന്നു കാണിക്കുന്നു. 4-42 എന്നു കണ്ടാൽ 1942 മാർച്ചമാസത്തിൽ വരിസംഖ്യ തിരുമെന്നും അന്നത്തേക്കു വരിസംഖ്യ അവ്യക്തരണം മുന്നോട്ടു വരികയും ചെയ്തു.

വരിസംഖ്യ, മാനേജർ, സി. എം. എസ്. പ്രസ്.,
കോട്ടയം എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കുക.

മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ലേഖനങ്ങൾ ഉപയോഗപയോഗിച്ച്, ബാലചിത്രം, തിരുവല്ല, എന്നിവിടങ്ങളിലും അയയ്ക്കണം.

വിഷയവിവരം

	പുറം.		പുറം.
1. കവിതാനുപാസന	102	(4) സ്വാതന്ത്ര്യമാനം	124
2. വൃത്തികളിൽനിന്നു വടക്കു്	104	(5) അഹങ്കാരിയായ വിമല	127
3. സ്വപ്നം	107	(6) കുടിലിൽനിന്നു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു	127
4. ഹിന്ദിപാഠമാല	110	(7) നീതി സമൃദ്ധിയാനം	128
5. ഉറച്ച അഭിപ്രായം	113	11. ആരോഗ്യപംക്തി—	
6. കവിസാമൂഹമെന്നായ ജോൺമിൾററൻ	113	(1) ശരീരസുഖത്തിനുവേണ്ടി നാം പാ	
7. ചില ജാലവിദ്യകൾ	116	ലിക്കേണ്ട നിയമങ്ങൾ	129
വേറൊരു ജാലവിദ്യ	117	(2) ഏകദിനത്തിന്റെ ശല്യം	130
8. അന്ത്യമൗനം	117	12. കവിതാപംക്തി—	
9. ബാലപംക്തി—		നീതിപ്രിയൻ	130
റേഡിയോ	119	13. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ—	
10. കഥാപംക്തി—		കാണാതെപോയ കമ്പിളിച്ചുരുട്ടു	131
(1) വാവലിന്റെ പങ്കുകാർ	120	14. മൗന പരീക്ഷാഫലം	131
(2) രവിജി കിട്ടിയ പ്രതിഫലം	121	15. പത്രാധിപരുടെ ഏഴുണ്ണു് കവർ വേണ് 3	
(3) ഇന്ദ്രികകൊണ്ടുള്ള വീടു്	122		

ചെറുനായിലെ പ്രസിഡണ്ടായ ചിയാട്ട് കായ്ക്കുക്കിന്റെ പണിയും
രണ്ടു സഹോദരിമാരും

ബാലമിത്രം

പുസ്തകം ഹവ

മേടം, ഇടവം 1117.
മെയ്, ജൂൺ 1942.

ലക്കം ൫, ൩

കവിതാനുപാഖ്യാനം

II

(വിചാർ, സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള, എം. എ.)

“സൗന്ദര്യസങ്കേതമാണ് കവിത” എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഈ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ, അതായത് നിങ്ങൾ സഹൃദയന്മാരായിത്തീരണമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനും കാതിനും ഒരു പരിശീലനം ആവശ്യമാണ്. എല്ലാവർക്കും കണ്ണും കാതും ഉണ്ടെങ്കിലും അവയെ പേണ്ടവിധം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും മിക്കവരും കാണുന്നില്ല, കാതുണ്ടെങ്കിലും മിക്കവരും കേൾക്കുന്നില്ല,” എന്നാണ് ഒരു പാശ്ചാത്യവിചാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾക്കു നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരു സ്നേഹിതന്റെ ആത്മീയത ഒന്നു പഠിപ്പിച്ചെടുത്തു നോക്കുവിൻ—അതുപോലെ തന്നെ നിങ്ങളുടെ പുറയിടത്തെയോ കിടപ്പുമുറിയെയോ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള പല്ലു ആഘോഷത്തെയോ പഠിപ്പിച്ച് ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കുവിൻ—അപ്പോഴുതന്നെ അതിന്റെ പ്രയാസങ്ങൾ. പറയേണ്ടതു പലതും വിട്ടുപോകും; വേണമെന്നില്ലാത്ത ചിലതു പറഞ്ഞുപോകും. ആ പുറയിടത്തിന്റെ കിടപ്പിനെയോ സ്നേഹിതന്റെ ആത്മീയതയെയോ രണ്ടാമതും പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ പുത്തനായി ചിലതെല്ലാം ചേർക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയേക്കാം. വീണ്ടും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പിന്നെയും നിങ്ങൾക്കു പലതും പറയാനുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെയെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത് കണ്ണും കാതും ശരിയായവിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്.

ആദ്യമായി ശ്രോത്രപരിശീലനത്തെപ്പറ്റി

അപ്പം പറയാം. കവിത വായിച്ചു രസിക്കാൻ ഉത്തരം, നോക്കി മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതല്ല. പ്രായമായവർ മൗനവായനയാൽ കവിതയുടെ സ്വാഭാവികതയും അനുഭവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവമായോ ചിന്തയോ ശബ്ദസുരണമാണ് കവിത സ്വാഭാവികതയെ ബീജമായി നില്ക്കുന്നത്. അതിനാൽ കവിതയുടെ സൗന്ദര്യം അനുഭവിക്കാൻ മോഹമുള്ള കുട്ടികൾ ഉറച്ചു വായിക്കുകതന്നെ വേണം. അപ്പോഴാണ് ചെവിയുടെ നാദഗ്രഹണസാമർത്ഥ്യം പ്രകടമാകുന്നത്. കവിതയിലെ പദങ്ങളുടെ അടങ്കം സ്വാഭാവികതയും കവിതാസൗന്ദര്യത്തിനു മാറ്റം കൂട്ടുന്നു. ഈ ഭംഗികൾ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തി കണ്ണുങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം. ഒരു കവിതയുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ശബ്ദഭംഗികൊണ്ടു മാത്രം കുറച്ചൊക്കെ രസിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിക്കും. കവിതയിലെ സംഗീതാംശത്തിന്റെ വൈഭവമാണിതിനു കാരണം. ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ അപരിചിതഭാഷകളിലെ പാട്ടുകൾ കേട്ടു രസിക്കാൻ ഒരു തനിമലയാളിക്ക് സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് നമുക്കനുഭവമാണല്ലോ. കവിത സംഗീതാത്മകമായാൽ കണ്ണുപരിശീലനം വരുത്തുകയെന്നതു കവിതാസ്വാഭാവികതയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. വാക്കുകൾക്കു മാധുര്യവും പ്രസാദവും മതിയോ, ശബ്ദഭംഗി വേണ്ടവിധം പണിട്ടുണ്ടോ, സന്ദർഭാനുരൂപം പദപ്രയോഗം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നെല്ലാം നിശ്ചയിക്കാൻ കഴിയുന്നതു കണ്ണുപരിശീലനം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാകുന്നു.

ശബ്ദഭംഗി വരുത്താൻ കവികൾ പല തരങ്ങളും സ്വീകരിക്കാറുള്ളതിലൊന്നാണ് പ്രാസപ്രയോഗം. ഇതു പലവിധത്തിലുമാകാം. ആദ്യപ്രാസം, അന്ത്യപ്രാസം, ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസം മുതലായവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാനിടയുണ്ട്. “കമലാകാന്തന്റെ കാരുണ്യശീലന്റെ കമനീയാംഗന്റെ കാമസമാനന്റെ” എന്ന വരികളിൽ ‘ക’ എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ ആവർത്തനം ശബ്ദഭംഗി വരുത്തുന്നതു നോക്കുക. “ഭയയൊരു ലവലേശംപോലുമില്ലാത്ത ദേശം പരമിഹ പരദേശം പാകിലത്യന്തമോശം” എന്നതിലെ അന്ത്യപ്രാസവും “നന്ദനന്ദന വന്ദാരപ്പന്ദ മന്ദാര സന്ദര” എന്നതിലെ ‘ന്ദ’യുടെ ആവർത്തനവും സൂക്ഷിക്കുക. ടുഷ്ടഷ്ടങ്ങൾ വണ്ണിക്കുമ്പോൾ പരഷ്ടങ്ങളും കർഷ്ടങ്ങളുമായ അക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. “നോക്കെടാനമ്മുടെ മാറ്റേ കിടക്കുന്ന മക്കടാനീയങ്ങു മാറിക്കിടാശാ-ടുഷ്ടസ്ഥാനത്തു വന്നു കിടക്കാൻ നിന്നക്കെടാ തോന്നുവാനെന്തടാ സംഗതി” എന്ന കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ വരികളിൽ ആവർത്തിച്ചുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന “ട” കാരം ഹനുമാനോടു പഴക്കടിക്കാൻ മുതിരുന്ന ഭീമന്റെ കോപത്തെയും അഹങ്കാരത്തെയും ഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കവിതയിലെ പദഷടന സമുചിതമായിട്ടുണ്ടോ എന്നു നിണ്ണയിക്കുന്ന ഭാരം ചെലിക്കുളതാകയാൽ കണ്ണുപരിശീലനം വരുത്തേണ്ടതത്രയും ആവശ്യകമാകുന്നു.

ഇനിപ്പറയേണ്ടതു നേത്രപരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. വസ്തുക്കളെയും സംഭവങ്ങളെയും വേണ്ടവണ്ണം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്ന സ്വഭാവത്തിനു നിരീക്ഷണശീലം എന്നു പേർ പറയാം. കണ്ണുപരിശീലനം കവിതയുടെ ബാഹ്യ സൗന്ദര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്താൻ മാത്രമേ പര്യാപ്തമാകുന്നുള്ളൂ. കവിതയിലെ അനുസ്സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാൻ നേത്രപരിശീലനംകൊണ്ടു സാധിക്കൂ. മഹാകവികളെല്ലാം ലോകത്തെ നല്ലപോലെ നിരീക്ഷണംചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. അവരുടെ കവിതകൾ വായിച്ചു രസിക്കുന്ന സഹൃദയനും നല്ല നിരീക്ഷണശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കണം. കവിതകൾ സഹൃദയനും തമ്മിലുള്ള പ്രത്യാസം, നിരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ ഭംഗിയായി പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള ശേഷി കവികളാണുള്ളതെന്നും, കവിയുടെ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രസികത്വം കണ്ടുപിടിച്ചുനവീകരിക്കാനുള്ള

സാമർത്ഥ്യം സഹൃദയത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും ഉള്ളതാണ്. കവി ഒരു സഹൃദയൻകൂടിയായിരിക്കണം; എന്നാൽ സഹൃദയൻ കവിയാകണമെന്നില്ല. പക്ഷെ സഹൃദയൻ ഒരുത്തമനിരീക്ഷകനായിരുന്നാലെ കാവ്യാസ്വാദനം ശക്തമാകുമുള്ളൂ.

ചെറുശ്ശേരി, തുമ്പത്തൈഴത്തച്ഛൻ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ മുതലായ പൂജ്യമഹാകവികളുടെയും ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, ആശാൻ തുടങ്ങിയ നവീന മഹാകവികളുടെയും പേരുകൾ നിങ്ങൾ തീച്ചയായും കേട്ടിരിക്കണം. ഇവരുടെയെല്ലാം നിരീക്ഷണപാടവം അസാമാന്യമാകുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ കവിതയിൽനിന്നും ഒരുദാഹരണം കാണിച്ച് ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്താം. സൗഗന്ധികപുഷ്പം സമ്പാദിക്കാൻ വനത്തിൽകൂടി യാത്ര പുറപ്പെട്ട ഭീമസേനനെ പരീക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി വീരാഗ്രഗണ്യനായ ഹനുമാൻ ഒരു മൂത്ത കുരങ്ങിന്റെ രൂപത്തിൽ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കിടക്കുന്ന ഭാഗം നമ്പ്യാർ എത്ര സരസമായി പണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക.

മനംകൊണ്ടിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുനങ്ങാത
 (ഒങ്ങാരു മൂത്ത
 കുരങ്ങിന്റെ പടിപായ്ച്ചമഞ്ഞു, കൈകൾ
 (ഭും കാലും
 കുഴഞ്ഞു, വാലുമക്കാലും മെലിഞ്ഞു, കൈകൾ
 (ഉള്ളൊണ്ടു
 ചൊരിഞ്ഞു, രോമമെപ്പേരും കൊഴിഞ്ഞു,
 (മേനിയും ചുക്കി-
 ചുളിഞ്ഞു, കണ്ണിനു കാഴ്ച കുറഞ്ഞു, പീഠ
 (യും വന്നു
 നിറഞ്ഞു, താൻ പഴിയിൽച്ചെന്നുറച്ചു, നേ
 (ത്രവും ചിമ്മി-
 ശ്ചിച്ചു, മൂന്നു ലോകങ്ങൾ ജയിച്ചുള്ള മ
 (ഹാപീരൻ.

ഒരു പൂർവ്വാവാനരനെ ഇതിലധികം ഭംഗിയായി പണ്ണിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. ഈ ചിത്രം നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നും മാഞ്ഞുപോകയില്ല. ഇതാണ് നിരീക്ഷണശക്തിയുടെ സ്വഭാവം. ഇതുപോലെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊള്ളുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ നിരീക്ഷണശക്തി നിങ്ങളും സമ്പാദിക്കണം. അപ്പോൾ കവിതാസൗന്ദര്യം കണ്ടുപിടിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു ശേഷിയുണ്ടാകും. പ്രകൃതിയിലുള്ള ഓരോ വസ്തുവിനെയും കാഴ്ചയെയും നിഷ്കർഷിച്ചു പരിശോധിക്കുകയും പ്രധാനലക്ഷ്യം

ണങ്ങൾ ധരിക്കുകയും ചെയ്യാലേ നിരീക്ഷണശക്തി പുഷ്ടിപ്പെടുകയുള്ളൂ. ചെടിയുടെ ചുവട്ടിലായി നിലത്തു വീണുകിടക്കുന്ന പൂക്കൾ പലതും പലരും ധാരാളം പ്രാവശ്യം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ നിരീക്ഷണപാടവത്തിന്റെ ഫലമായി മലയാളഭാഷയ്ക്ക് അതിമനോഹരവും അനശ്വരവുമായ ഒരു കാവ്യതല്പര്യം കൈവരാനിടയായി. “വീണ പൂവ്” എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള ഈ ഖണ്ഡകാവ്യം കൈരളീദേവിയുടെ ചികരത്തിലേ വാടാ മാലയായി എന്നും ശോഭിക്കുന്നതാണ്.

കവിതയ്ക്കു നിരീക്ഷണം എത്രത്തോളം അപരിത്യാജ്യമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ പള്ളത്തോളിന്റെയും കുമാരനാശാന്റെയും ഓരോ പദ്യം ഉദ്ധരിക്കാം. ഇതു രണ്ടും നിങ്ങൾ കാണാപ്പാഠമാക്കണം എന്നെന്നിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്.

(1) ചേറാണ്ടുള്ള കൃഷീപലന്റെ ചുമലിൽ
(ച്ചായം നുകത്തണ്ടിലും
താറാവിന്റെ നടപ്പിലും തടിയനാം പോ
കിൻ കിടപ്പികലും

മാറാപ്പേന്തിയ ഭിക്ഷുവിൻ വിളിയിലും നാ
(നാവിധാകാരമാ
മാറാഹന്ത വിളങ്ങിപ്പന്ന കവിതേ! നിൻ
(കാൽക്കിതാ വന്ദനം!

(2) തുംഗശ്രീ ശിവരങ്ങൾ ശുഭവീചി
ഭംഗപ്രാകുല ജലമാന് സാഗരങ്ങൾ
എങ്ങും പുഷ്പിതവനഭൂക്കുളെന്തിവറ്റിൽ
ത്തങ്ങും നിൻ ചുവടുകൾ ദേവി മാഞ്ഞു
(പോകാം.

നോക്കുക, പ്രകൃതിയിലെ വിവിധവസ്തുക്കളെയും ഗന്ധീരപ്രദേശങ്ങളെയും നിരീക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത! അതിനാൽ സമുദയത്വം സമ്പാദിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ നേത്രങ്ങളെയും ശ്രോത്രങ്ങളെയും നിരന്തരം പരിശീലിപ്പിക്കുവിൻ.

അദ്യാസം

പല കവിതകളും പരിശോധിച്ച് കവികളുടെ നിരീക്ഷണപാടവവും ശബ്ദപ്രയോഗസാമർത്ഥ്യവും കണ്ടുപിടിക്കുക.

വൃശ്ചികത്തിനു വടക്ക്

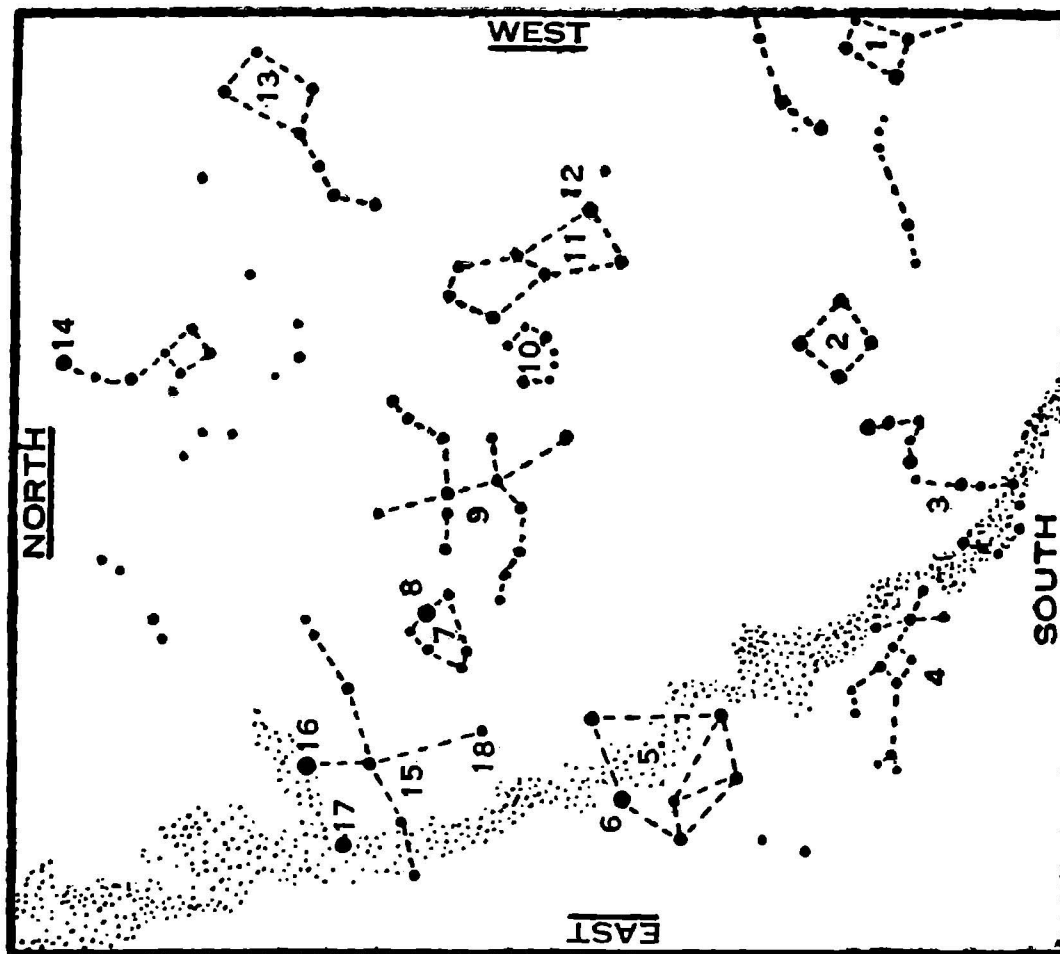
(ടി. കെ. ജോസഫ്, ബി. എ., എൽ. ടി.)

1. ഗംഗയിൽ തേളു്.

മേടംമുതൽ കിഴക്കോട്ട് പൃശ്ചികംവരെയുള്ള എട്ടു രാശികളെ ആകാശത്തു കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള വഴി മുൻപിലത്തെ 3 ലേഖനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു. അവയെല്ലാം സൂര്യന്റെ (അതേ, ഭൂമിയുടെ) പാതയിലെ രാശികളാണല്ലോ. ഇനി ആ സൂര്യപാതയിൽ തന്നെയുള്ള ധനു മകരം കുംഭം മീനം എന്ന നാലു രാശികൾ കണ്ടുപിടിക്കാനുണ്ട്. മഴക്കാലം മറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇനി സൈതകൃത്ഥിപ്പാതെവരും. എങ്കിലും തെളിവുള്ളപ്പോൾ നോക്കണം. അവയെ കാണിക്കുന്നതിനു മുൻപ് പൃശ്ചികംരാശി ഒന്നുകൂടെ നോക്കാം. വെളുപ്പിന് 5 മണിക്കെഴുന്നേറ്റാൽ കിഴക്കോട്ട് നോക്കണം, നമ്മുടെ പഴയ സ്റ്റേഡിയത്തായ പെരുമിനിനെ കണ്ടോ? അവന്റെ മേലോട്ടുള്ള വരവ് മേടം 1-ാം നമ്പർ നിലച്ചു. അവൻ ഇനി കീഴോട്ട്—കിഴക്കോട്ട്, സൂര്യന്റെ അടുക്കലോട്ട്—പോകയാണ്. പല ദിവസം

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അതിനാൽ പെരുമിൻ അങ്ങനെ താഴട്ടെ. കുറേ മാസം കഴിഞ്ഞ് അവൻ സൂര്യന്റെ കിഴക്കുകും. അപ്പോൾ സന്ധ്യയ്ക്കു കാണാം.

ഇപ്പോൾ വെളുപ്പിന് ഉച്ചിനു തെക്കുണല്ലോ പൃശ്ചികം (തേളു്). മുൻപ് ‘മാനത്തെ മിശ്രങ്ങൾ’ എന്ന ലേഖനത്തിൽ ആകാശഗംഗയുടെ ഒരു ഭാഗം—മിഥുനത്തിനും ഒര്യണിനും, കാപ്പെല്ലായ്ക്കും രോഹിണിക്കും ഇടയ്ക്കുകൂടെ കിടക്കുന്ന ഭാഗം—കാണിച്ചു. പൃശ്ചികം രാശിയിൽക്കൂടെയും ആകാശഗംഗ കടന്നുപോകുന്നു. മേഘമില്ലെങ്കിൽ അതു നല്ലപോലെ കാണാം. അതിന്റെ വാലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഗംഗ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. താഴെയുള്ള പടങ്ങളും നോക്കുക. ആകാശഗംഗയുടെ ഏറ്റവും പ്രകാശമുള്ള ഭാഗം ഈ തേളു കിടക്കുന്നിടത്തും അതിനു കുറേവടക്കും ആണ്. ചുവന്ന കേട്ടനക്ഷത്രം തേളിന്റെ ചക്കാണെന്നറിയാമല്ലോ. അതിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ **Antares (Alpha**

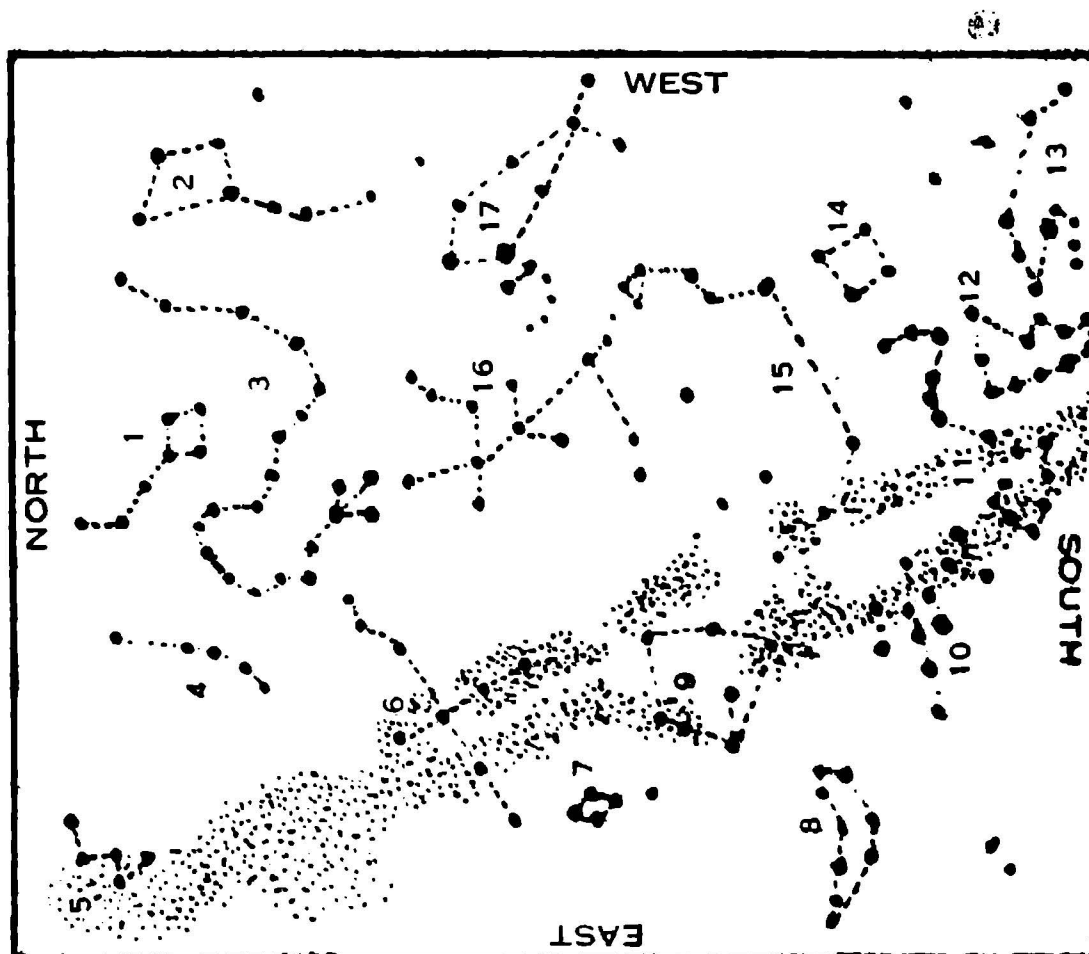
1-൧൦ പടം. 3: വൃശ്ചികം, 4: ധനു, 5-6: കഴുകൻ, 6: തിരുവോണം, 16-18: ക്രമൻകുരിശിന്റെ നെടിയ രണ്ട്, 13: സപ്തർഷികൾ (കലപ്പ).

of Scorpion) എന്നാണ് പേര്. അതും ഗംഗയിൽ തന്നെ. 3 എന്നു നമ്പരിട്ടിരിക്കുന്നതാണ് വൃശ്ചികം. മൂലംനക്ഷത്രം കേട്ടയ്ക്കു കിഴക്ക് വൃശ്ചികത്തിൽ തന്നെ കാണാം. മൂലം ഇംഗ്ലീഷിൽ

Lambda of Scorpion ആണ്.

2. ധനുരാശി.

ആകാശഗംഗയിലെ വേറേ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും നോക്കാം. വൃശ്ചികത്തിന്റെ പാലി

2-൧൦ പടം. 11: വൃശ്ചികം, 10: ധനു, 8: മകരം, 9: കഴുകൻ (അതിൽ തിരുവോണം), 6: അരയന്നം (അതിൽ ക്രമൻകുരിശ്), 5: കസേര, 2: സപ്തർഷികൾ (കലപ്പ), 17-ന്റെ മുകളിലത്തെ മൂന്നു ചോതി (അക്ഷതാരം).

ന പടക്കാണ് ധനുരാശി. അതിന്റെ മേലത്തെ അറ്റം ഗംഗയിലാണ്. 4 എന്നക്കമിട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ധനുരാശി. ധനു എന്നാൽ വില്ലാണ്. എന്നാൽ ധനു മാത്രമല്ല, ധനുക്കൊണ്ട് അമ്പെയ്യുന്ന ഒരു വില്ലാളിയുടെ രൂപമാണ് ധനുരാശി. ധനു ഷ്ഠമാൻ എന്നോ ധനുർദ്ധരൻ എന്നോ പേരു കൊടുത്താൽ ശരിയായിരിക്കും. ആകാശത്തു നോക്കുവിൻ. 4 എന്നക്കമിട്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രഗണവും അടുത്തുള്ള ചെറിയ നക്ഷത്രങ്ങളും ചേർന്നാൽ ഒരു വില്ലാളിയാകുമോ എന്നു നോക്കുവിൻ. പണ്ടുണ്ടായിരുന്നവർ അതു തേളിനെ എയ്യുന്ന വില്ലാളിയാക്കി, പിൻപു വന്നവരും അതു സമ്മതിച്ചു. നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമില്ലെങ്കിൽ അത് കുരങ്ങോ മരമോ പല്ല അക്ഷരമോ മറ്റോ ആകണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളാം. പൂരാടം ഉത്രാടം എന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ ഈ ധനുരാശിയിലാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ അവ Delta of Archer, Sigma of Archer എന്നിവയാണ്. പിടിയില്ലാത്ത കലപ്പയോ മലയാളത്തിലെ ൨ എന്ന അക്കമോ പോലെ 5 നക്ഷത്രങ്ങൾ ധനുരാശിയിൽ കാണുന്നില്ലയോ?

3. ഗംഗയുടെ മീതെ കഴുകൻ

വില്ലാളിയുടെ പുറകിലും (അതായത് പടക്കം) ആകാശഗംഗ ഉണ്ടല്ലോ. അവിടെ പട്ടരെ പ്രകാശമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രം കാണുന്നു. അതാണ് തിരുവോണം നക്ഷത്രം. ഇംഗ്ലീഷിൽ Altair എന്നു പേര്. അത് കഴുകൻ (Aquila) എന്ന വിരാശിയിലാണെന്നാകുന്നു സായിപ്പന്മാർ പറയുന്നത്. മകരംരാശിയിലാണെന്ന് നമ്മുടെ ജ്യോത്സ്യന്മാർ പറയുന്നു. മകരംരാശി കഴുകുന്നടുക്കൽ തന്നെ. 6 ആണ് തിരുവോണം. 5—5 ആണ് കഴുകൻ. അത് ഒരമ്പു കാലുകൊണ്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഗംഗയുടെ മുകളിൽക്കൂടെ പറക്കുന്നു പോലും. അങ്ങനെ ഒരു രൂപം അവിടെ ആകാശത്തു കാണാമോ?

4. ഗംഗയുടെ മുകളിൽ അരയന്നം.

കഴുകൻ പടക്ക് ഗംഗയുടെ മുകളിൽക്കൂടെ തെക്കോട്ടു പറക്കുന്ന അരയന്നത്തെ കാണുന്നു. അത് ഒരു പലിയ കുരിശാണെന്നും പറയാറുണ്ട്. പടക്കൻകുരിശിനെപ്പറ്റി മുൻപിലത്തെ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞു. അതു ചെറിയ കോടൻകുരിശാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ പടത്തിൽ 18—15—17—16 എന്ന അക്കങ്ങളുള്ളതാണ് അരയന്നം, അ

ല്ലെങ്കിൽ പടക്കൻകുരിശ് (കൂനൻകുരിശ്).

5. ആകാശത്തെ 3 കുരിശുകൾ.

77-ാം പുറത്തെ(പട്ടമായ) പടത്തിൽ പടക്കൻ കുരിശു കണ്ടുപിടിക്കാമോ? ആപ്പടത്തിലും ആകാശഗംഗ കാണുന്നല്ലോ. അതിൽ 20 എന്നക്കമിട്ടിരിക്കുന്നതാണ് വൻകുരിശായ പടക്കൻകുരിശ്. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ച “കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച”യിൽ ഈ കുരിശ് വെളുപ്പിനു കാണാം. മലയാളത്തെ നസ്രാണിമാപ്പിളമാർ 1553-ൽ മട്ടായേരിയിലെ ഒരു കൂനൻകുരിശിന്മേൽ ആലാത്ത (കയറു) കെട്ടി പിടിച്ച് ഒരു സത്യം ചെയ്തു വിവരം നിങ്ങൾ കേട്ടുകാണുമല്ലോ. ആ കൂനൻകുരിശാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത് എന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊള്ളാം.

പെരുന്നായെന്ന് വിരാശിയെപ്പറ്റി മുൻപിലത്തെ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞല്ലോ. ആപ്പട്ടിയുടെ പാകിലാണ് മൂന്നാമത്തെ കുരിശ്. പെരുന്നായെ രാത്രിയിൽ നോക്കി കണ്ടുപിടിപ്പിൻ. അതിലാണല്ലോ സിറിയസെന്ന പലിയ നക്ഷത്രം. ഉച്ചിക്കുപടിഞ്ഞാറ്, ഒരയണിനു കിഴക്കു പെരുന്നായെ കാണാം. അതിനും തെൻകുരിശിനും ഇടയ്ക്കാണ് 3-ാം കുരിശ്. മേഘമില്ലാത്തപ്പോൾ നോക്കുവിൻ. 3-ാം കുരിശിനു കള്ളക്കുരിശെന്നു പേരുണ്ട്.

5. കൂനൻകുരിശിനു പടിഞ്ഞാറ് അഭിജിത്ത്.

ആകാശഗംഗയുടെ മുകളിൽ പറക്കുന്ന അരയന്നത്തിന്റെ തലയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറ്—അതായത് കൂനൻകുരിശിനു പടിഞ്ഞാറ്—പ്രകാശമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രം മിന്നുന്നു. അതാണ് മുൻപിലത്തെ ലേഖനത്തിൽ (81-ാം പുറത്തു) പറഞ്ഞ Vega. അതിന് അഭിജിത്തെന്നൊരു പഴയ പേരുണ്ട്. ആകാശത്തിന്റെ പടക്കെപ്പാതിയിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളിലേക്കും പ്രകാശം കൂടിയത് അഭിജിത്താണ്. സിറിയസാണ് (Sirius) എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളിലും പ്രകാശം കൂടിയത് എന്നു മുൻപൊരു ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞു. രണ്ടാമൻ അഗസ്ത്യൻ (Canopus) ആണ്. മൂന്നാമൻ ലൂഗൽ (Lugal) എന്ന നക്ഷത്രമാണ്. ഈ മൂന്നും തെക്കെപ്പാതിയിലാണ്. നാലാമത്തെ പലിയ നക്ഷത്രം അഭിജിത്ത് (Vega). അത് പടക്കെപ്പാതിയിൽ ഒന്നാംപടത്തിൽ 8 എന്നക്കമുള്ളതാണ് അഭിജിത്ത്. 77-ാം പുറത്തെ പടത്തിൽ അതിന്റെ നമ്പർ 21 ആകുന്നു.

77-ാം പുറത്തെ പടത്തിൽ

† 22: തിരുവോണം. 20: അരയന്നം, ക്രമൻകരി
 ശ്. 21: അഭിജിത്. 8: കാപ്പല്ലാ. 9: രോഹിണി.
 11: (കറയണിക്) തിരുവാതിര. 34: (മിഥുനത്തിലെ
 വലിയ) പുണരതം (പോളക്സ്). 35: പ്രോസിയൺ
 ജോടി. 30: (ചിങ്ങത്തിലെ വലിയ) മകം. 27 എ
 ന്ന അക്ഷത്തിന് മുകളിൽ അക്താരം, ചോതി. 22,
 20, 4, 5, 7, 8 എന്നിവയിൽകൂടെ ആകാശഗംഗ.
 13 (മീനം), 10—9 (ഇടവം), 34 (മിഥുനം), 33 (ക
 കടകം), 30 (ചിങ്ങം), 29 (കന്നി) എന്നിവയിൽകൂ
 ടെ സൂര്യന്റെ പാത (ചങ്ങലവര), 2: സപ്തകികർ.

7. സപ്തകികളും സിംഹവും.

സപ്തകികളെ ദിവസവും സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു
 നോക്കുവിൻ. അവരിൽ പുലഹനം കൂതവും
 (2, 1) പ്രവനെ കാണിക്കുന്നു എന്നറിയാമല്ലോ.
 കൂതവും പുലഹനം (1, 2) ചിങ്ങം രാശിയെ
 കാണിക്കുന്നു. 4-ാം 3-ാം മകം നക്ഷത്രത്തിലോട്ടു
 ചൂണ്ടുന്നോ? 4—5—5 മേല്പടി പടത്തിലെ 25
 (കിരീടം) എന്ന വിരാശിയെ കാണിക്കുന്നോ?

5—7 അക്താരത്തിലോട്ടു ചൂണ്ടുന്നവോ? 1—
 5 അക്താരത്തിലോട്ടു ചൂണ്ടുന്നവോ? ഇങ്ങനെ
 പലവിധത്തിലും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുവിൻ.

8. പത്താമുദയം.

ഇന്നു മേടം 10-ാം തീയതി ആണ്. പോയ
 രാത്രി വലിയ മഴ പെയ്തു; തൃപ്പിക്കാക്കു സന്തോ
 ഷമായി. എന്നെന്നാൽ ഇന്ന്—പത്താമുദയ
 ത്തിന്— ആണ് തൃപ്പി തുടങ്ങാൻ നല്ല ദിവ
 സം. ഞാൻ ഇന്നലെയേ തൃപ്പി തുടങ്ങി, ഇ
 ന്നും കുറേ നട്ടു. കോവലും കാച്ചിലും ചേന്ന
 യും പയറും പാവലും കടച്ചയും കിളിച്ചുകഴി
 ഞ്ഞു. മാനത്തു നോക്കിയാൽ മാത്രം പോരാ, പു
 സ്തകം പഠിച്ചാലും പോരാ, പ്രയോജനമുള്ള
 കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകകൂടെ വേണം. അല്പം
 തൃപ്പി എല്ലാക്കുടികൾക്കും ചെയ്യാം. മണ്ണിൽ
 തൊടുകയില്ല, കൂന്താലി അശുദ്ധമാണ്, കലപ്പ
 യ്ക്കു തീണ്ടലുണ്ട് എന്നൊന്നും വിചാരിക്കരുത്.
 പത്താമുദയം തൃപ്പിക്കു നല്ല നാളായത് എന്തു
 കൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു?

സ്വപ്നം

എസ്. കെ.

സ്വപ്നം എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്ന് അറി
 യാൻ പാടില്ലാത്തവരായി 'ബാലമിത്രം' വായ
 നക്കാരിൽ ഒരുത്തരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ.
 സ്വപ്നം എല്ലാവർക്കുംസുപരിചിതമാണ്. പക്ഷേ
 ഇത്രയും അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതി വേറെ ഉ
 ണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കണ്ണുമടച്ചു കിട
 ന്നുറങ്ങുമ്പോൾ എന്നെല്ലാമാണ് നമ്മുടെ മുൻ
 പിൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അതുപോലെ ത
 ന്നെ സ്വപ്നലോകത്തിൽനിന്ന് എത്ര പെട്ടെ
 ന്നാണ് സാധാരണ ലോകത്തിലേക്കു കടക്കു
 വാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നത്. മഹാമാറായ
 പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അനേക സംവത്സര
 ങ്ങൾക്കൊണ്ട് സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ
 ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഒരുത്ത
 രും ഇതേവരെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പരിപൂ
 ണ്ണമായ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

സ്വപ്നം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്? ക
 ണ്ണുമടച്ചു കിടക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് പല

സംഗതികളും നാം കാണുന്നത്? ഈ വിഷയം
 ഏറ്റവും രസകരമായ ഒന്നാണ്. മനുഷ്യമന
 സ്സിന് മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് ആധുനിക മ
 നഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഏറ്റവും
 ഉപരിതലത്തിന് "അഭിജ്ഞ ബോധരംഗം"
 (The conscious part) എന്നും, അതിനടിയി
 ലെ തട്ടിന് "അന്തർബോധരംഗം" (The sub-
 conscious part) എന്നും, ഏറ്റവും അടിയില
 തെ ഭാഗത്തിന് "അഭിജ്ഞരംഗം" എന്നും പറ
 യാം. "അഭിജ്ഞബോധരംഗം" ആണ് നമ്മു
 ടെ വിചാരങ്ങളുടെയും, ഇച്ഛകളുടെയും, വികാ
 രങ്ങളുടെയും ഇരിപ്പിടം. നമ്മുടെ മനസ്സു പെള്ള
 ത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു മഞ്ഞുകട്ടയെ
 ചോലെയെയാണ് എന്ന് ഒരു പണ്ഡിതൻ അഭി
 പ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. മഞ്ഞുകട്ട പെള്ളത്തിൽ
 പൊങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ചെറി
 യ അംശം മാത്രമേ പെള്ളത്തിന് മുകളിൽ കാ
 ണുകയുള്ളൂ. വിപുലമായ ശേഷംഭാഗം പെള്ള

† ഇവിടെ വരേണ്ട പടം കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ 77-ാം പുറത്തുണ്ട്. അതുതല കീഴായി പിടിച്ചു നോക്കണം. ചങ്ങലവര
 ഇടത്തു വരണം.

തിനടിയിലായിരിക്കും. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ഉപരിതലമായ 'അഭിജ്ഞാബോധരംഗം'ത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ നമുക്ക് ബോധമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. വിസ്മയമേറിയ ശേഷംഭാഗം നമ്മുടെ ബോധനത്തിനപ്പുറമായിട്ടാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

നിദ്രയിൽ മറ്റു അപര പങ്ക്തോടൊപ്പം മനസ്സിന്റെ അഭിജ്ഞാബോധരംഗവും വിശ്രമിക്കുന്നു. അഭിജ്ഞാബോധരംഗം വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിനടിത്തട്ടായ അന്തർബോധരംഗത്തിൽനിന്നും ഓരോ സംഗതികൾ മുകളിലേക്കു വരുന്നു. ഈ സംഗതികളാണ് നിദ്രയിൽ സ്വപ്നമായി നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്.

സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് അത് വാസ്തവമാണെന്നു തോന്നുകയുള്ളൂ. ഉണർന്നുകഴിയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അത് സ്വപ്നമായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇതുവെങ്കിലും നിദ്രയിൽ, വാസ്തവജീവിതത്തിലെപ്പോലെ സംസാരിക്കുകയും, കരയുകയും മറ്റും കൂടി ചെയ്യുപോരുന്നു.

എന്നാൽ അതേസമയത്തു തന്നെ, പട്ടരെ അജ്ഞാതമായ സംഭവങ്ങളും സ്വപ്നത്തിൽ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകാറുണ്ട്. ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും കാണുകയോ, കേൾക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത സംഭവങ്ങൾപോലും സ്വപ്നത്തിൽ നാം കാണാറുണ്ട്. ഇതിന് ഒരു പ്രത്യേക കാരണം ഉണ്ട്. നിദ്രയിൽ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അഭിജ്ഞാബോധരംഗം വിശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ അന്തർബോധരംഗത്തിലെ സംഗതികൾ സമയം, സ്ഥലം മുതലായ യാതൊരു നിബന്ധനയ്ക്കും കീഴടങ്ങാതെയാണ് ഉപരിതലത്തിലേക്കു വരുന്നത്. അങ്ങനെ യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്ത സംഗതികളായിരിക്കാം അടുത്തടുത്ത് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് പിടിച്ചിളകുന്നത്. രണ്ടു സംഗതികൾ അടുത്തടുത്തു പ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ നാം അറിയാതെ തന്നെ അവ തമ്മിൽ ഒരു സംബന്ധം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന് ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു സംഗതികൾ തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവും കൂടാതെ കാണുന്നതിനു സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ നിദ്രയിൽ ആലോചനാശക്തി പട്ടരെ കുറവായിരിക്കുന്നതിനാൽ ശരിയായ സംബന്ധം അല്ലായിരിക്കാം നാം കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് നാം ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടുപോലും ഇല്ലാത്ത സംഗതികൾ സ്വപ്നത്തിൽ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്.

താഴെക്കാണുന്ന ഉദാഹരണം നോക്കുക :—ഒരിക്കൽ ഒരു കുട്ടി സ്വന്ത ഗൃഹത്തിൽപെച്ച് ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നതായി സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് ഗ്രാമവാസികൾ എല്ലാവരും ഈ കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലായി. ശത്രുസൈന്യം പടിക്കൽ എത്തി, ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലം മുൻപ് വിദ്യാർത്ഥിലഹളയിൽ കുട്ടികൾ എല്ലാവരുംകൂടി പാട്ടും പാടി വരുന്നതുപോലെ യായിരുന്നു ശത്രുക്കളുടെ വരവ്. നീപുത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മ (അമ്മയാണ് എല്ലാവരുടെയും നായികയായിരുന്നത്) മുൻപോട്ടു ചെന്നു ശത്രുനായകന്റെ മുൻപാകെ ചെന്നു കീഴടങ്ങി. പിന്നീട് ഓടിപ്പോയവരുടെ ഇടയിലായി സ്വപ്നംകാണുന്ന കുട്ടി. അവിടെ ഒരു കല്യാണവിളിയിലെപ്പോലെ ലഹളയും കുഴപ്പവും ആണ്. അവിടെപെച്ച് ആ കുട്ടി പൂച്ചപ്പേസ്സെഹിതന്മാരിൽ ചിലരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നുണ്ട്. പെട്ടെന്ന് സ്കൂളായി. ഇംഗ്ലീഷ് കാരടെ പണംകൊണ്ടു തുടങ്ങിയ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ആ കുട്ടിയുടെ സ്കൂൾ. അതുകൊണ്ട് അത് ഇംഗ്ലീഷ് കാരടെ ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന് ഭാരവാഹികൾ സംശയിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം ശത്രുനായകനു കീഴടങ്ങി. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിനു സഖാം കൊടുത്തു.

ഇങ്ങനെ കുറെക്കുറിച്ചുത്തപ്പോൾ ആ കുട്ടി ഉണർന്നുപോയി. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദാഹരണത്തിൽ സ്വപ്നംകാണുന്ന കുട്ടി കുറച്ചുസമയം, സ്വന്തവീട്ടിലും പിന്നെ ഓടിപ്പോകുന്നവർ കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തും, പിന്നീട് സ്കൂളിലും ആണ്. സ്റ്റേറുകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രതാപകാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥിലഹളയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള കാഴ്ചയും ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ വരവും തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചു. അന്തർബോധരംഗം സ്ഥലകാലങ്ങളുടെ നിബന്ധന സൂക്ഷിക്കാത്തതിനാൽ കുട്ടി പെട്ടെന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നവരുടെ നടുവിലായി. അവർ കീഴ്പ്പെട്ടിട്ടും ഓടിപ്പോയത് എന്തിനാണ്? ഇതൊന്നും ആലോചിക്കുവാൻ ഉറക്കത്തിൽ നമുക്കു സാധിക്കയില്ല. ഓടിപ്പോയവർ കൂടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് കറച്ചിലും കഴുപ്പാടമല്ല കാണുന്നത്. ലഹളയും മറ്റും ഉണ്ട്. പക്ഷെ പൂച്ചപ്പേസ്സെഹിതരെ കാണുന്നതിനും സല്ലപിക്കുന്നതിനും അവ സരവും ലഭിക്കുന്നു. സ്കൂൾ ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പട്ടരെ എതിരാണ്. എന്നാൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ കീഴ്പ്പെടുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ശത്രുക്കൾക്ക് സ്കൂൾ

വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയം ഒന്നും തീർക്കുന്നതിന് അന്തർബോധരംഗത്തിന് സാധിക്കുകയല്ല. ഇങ്ങനെയാണ് ഈ വിധത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽ നമുക്ക് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്.

ചില അവസരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിന് കാരണമായിത്തീരും. ഒരു കോളിംബിറ്റാൽമിനി അപകടം മുറിയുടെ വെളിക്കുള്ള പരാനയിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ മുകളിൽകൂടി ഒരു വിമാനം പോകുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. വിമാനത്തിന്റെ ശബ്ദം ഉറക്കത്തിൽ കേട്ടപ്പോൾ അനേകം വിമാനങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ബോമ്പിടുന്നതിന് പരന്നതായി അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് ഹിറ്റ് ചെയ്ത സൈന്യത്തോടുകൂടി അവിടെ പരന്നതായും വിദ്വാൽമിനികളെല്ലാവരും യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ടതായും അവർക്കു തോന്നി.

സ്വപ്നം ഭാവനാശക്തിയുടെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമാണെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. സ്ഥലകാലനിബന്ധനകൾ കൂടാതെ സ്വതന്ത്രമായി അന്തർബോധരംഗത്തിലെ സംഗതികൾ നമ്മുടെ ഓർമ്മയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രവൃത്തി മനുഷ്യന്റെ അധീനതയിലല്ല. അതിനാൽ ഇഷ്ടമുള്ള മാത്രം സ്വപ്നത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് മനുഷ്യൻ സാധിക്കുകയല്ല.

ഭാവനാശക്തിയെ വെളിവാക്കിത്തരുന്നവയാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ എന്നു വളരെക്കാലം മുൻപു തന്നെ മനുഷ്യന് ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയവേദപുസ്തകത്തിൽ യോസേഫ്, ഫറീസ്, ദാനിയേൽ മുതലായവർക്കുണ്ടായ സ്വപ്നങ്ങളിൽകൂടി ദൈവം ഭാവനാശക്തിയെപ്പറ്റി അവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു എന്നാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് ജനങ്ങൾക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ അത്രയും വിശ്വാസമില്ല. എങ്കിലും അവയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അനേകരും ഉണ്ട്. ചില അവസരങ്ങളിൽ സ്വപ്നത്തിൽ കൂടി സംഭവിക്കാൻപോകുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു മുൻറിവു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു എന്നാണ് ചില മനുഷ്യാശ്വാസജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പാമ്പ്, വെള്ളം, ആന മുതലായവയെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്നത് ദോഷം ആണെന്നു ജനങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. ഇവയിൽ വാസ്തവം എന്തോളമുണ്ടെന്ന് പണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

വിദ്വാൽമിനികൾക്കു പരീക്ഷയ്ക്കു മുൻപ് പരീക്ഷയ്ക്കു വരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽകൂടി മനസ്സിലായേക്കാം. പരീക്ഷയ്ക്കു മുൻപ് ഏതു ചോദ്യങ്ങളാണ് വരുന്നതെന്ന് ഓർത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവർ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നത്. പല ചോദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ട് അവയിൽ ഏതാണ് വരുന്നതെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെയായിരിക്കാം അവർ ഉറങ്ങുന്നതിനായി കിടക്കുന്നത്. ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞും അന്തർബോധരംഗത്തിൽ ആ ആലോചന നടക്കുന്നു. ഏതാണ് വരുന്നതെന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതും എപ്പോഴും നടക്കുന്നതല്ല. നമുക്ക് വേണ്ട അവസരത്തിൽ സ്വപ്നത്തിൽ ഇവ കാണുന്നതിന് സാധിക്കുകയല്ല.

എന്തിനായിട്ടാണ് നാം സ്വപ്നം കാണുന്നതെന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇതുവരെയും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിട്ടില്ല. ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ സാധിച്ചുകിട്ടാത്ത അഭിലാഷങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽ സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതായിട്ടു കാണുന്നതുകൊണ്ട്, സാധിച്ചുകിട്ടാത്ത അഭിലാഷസിദ്ധിയാണ് സ്വപ്നത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശം എന്നുമാനിക്കാം. പരീക്ഷാഫലം അറിയുന്നതിനായി കാത്തുനില്ക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ചിലർ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ പാസ്സായി എന്നു സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടോർഡിംഗ്സ് കൂട്ടിൽപറിക്കുന്നവരിൽ ചില കുട്ടികൾക്ക് അവർ വീട്ടിൽ ചെന്ന് സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടുകൂടെ കളിക്കുന്നതായി സ്വപ്നത്തിൽ തോന്നുന്നതിന് ഇടയുണ്ട്. പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമതായി പാസ്സാകുന്നതിനുള്ള വാഗ്ദാനം, വീട്ടിൽ പോയി താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹവും സാധിച്ചുകിട്ടിയതായിട്ടാണ് ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

എന്നാൽ സന്തോഷകരമായ സ്വപ്നങ്ങളോടൊപ്പം ഭയങ്കരമായ സ്വപ്നങ്ങളും മനുഷ്യൻ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. പാമ്പിനെ ഭയമുള്ളവർ രാത്രിയിൽ പലപ്പോഴും പാമ്പിനെ കണ്ടതായി സ്വപ്നം കാണുന്നു. അടിയോടും ലഹളയോടും ഭയമുള്ളവർക്ക്, അവർ ലഹളയിൽ അകപ്പെട്ടെന്നും അടി കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതിനായി ഓടിപ്പോകുന്നതായും സ്വപ്നത്തിൽ തോന്നാറുണ്ട്. ഭ്രാന്തന്മാരെ ഭയമുള്ള ഒരു കുട്ടി ഒരു ഭ്രാന്തിയെ പഴിയിൽപെച്ചു കണ്ടു എന്നും, അവരെ ഭയപ്പെട്ട് ഓടി എന്നും, ഒടുവിൽ അവരോട് എതിർത്ത് അവരെ അടിപെടുത്തി നിലംപരിചിച്ചു എന്നും സ്വപ്നം കണ്ടു. എന്തെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തെപ്പ

റി ബോധമുള്ളവർക്ക് ആ കുറഞ്ഞിനുവേണ്ടി അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതായി നിദ്രയിൽ തോന്നിയേക്കാം.

എങ്കിലും എല്ലാ സ്വപ്നങ്ങളും ഇതു വകപ്പെട്ടതായി ചേരുമെന്നല്ല. പല സ്വപ്നങ്ങളും തീരെ തെളിവല്ല. ഉറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴും ഉണരാനുണ്ടാകുമ്പോഴും കാണുന്ന സ്വപ്നങ്ങളാണ് സാധാരണ കൂടുതൽ തെളിവായി കാണുന്നത്. നമുക്കു യാതൊരുദൃശ്യവും കാണുവാൻ സാധിക്കാത്ത സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചിലത് ചില അഭിലാഷങ്ങളുടെ രൂപഭേദമാണ് എന്നാണ് ഫ്രോയിഡ് എന്ന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ അഭിപ്രായം. അവയൊന്നെന്ന് പണ്ഡിതനായ ചിലർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതേപ്പറ്റി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായപ്രതിസന്ധി ഉണ്ട്.

സ്വപ്നം എന്നത് ഏറ്റവും വിപുലമായ ഒരു വിഷയമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴും ഓരോ സംഗതിക്കും കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

സ്വപ്നം എന്നത് ഏറ്റവും വിപുലമായ ഒരു വിഷയമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴും ഓരോ സംഗതിക്കും കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

ഹിന്ദി പാഠമാല

(വൈക്കം എൻ. എസ്. പ്രൈ, രാ. ഭാ. വിശ്വരത്ത്)

പാഠം 5.

ഇതുവരെ നിങ്ങൾ എത്ര വാക്കുകൾ പഠിച്ചുവെന്നു പരിശോധിക്കുക. അവയിൽ നാമപദങ്ങൾ എത്ര? ക്രിയാപദങ്ങൾ എത്ര? പുല്ലിംഗങ്ങൾ എത്ര? സ്ത്രീലിംഗങ്ങൾ എത്ര? എന്നു പ

ഈവരെ നിങ്ങൾ എത്ര വാക്കുകൾ പഠിച്ചുവെന്നു പരിശോധിക്കുക. അവയിൽ നാമപദങ്ങൾ എത്ര? ക്രിയാപദങ്ങൾ എത്ര? പുല്ലിംഗങ്ങൾ എത്ര? സ്ത്രീലിംഗങ്ങൾ എത്ര? എന്നു പ

രിശോധിക്കുക. നാമപദങ്ങളെ എല്ലാം പ്രത്യേകം എടുത്തെഴുതുക. എന്തിന്റെയെങ്കിലും പേരായ ശബ്ദമാണ് നാമം എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ഒരു നാമത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പദത്തിനാണ് നാമവിശേഷണം എന്നു പറയുന്നത്. ഈ പാഠത്തിൽ ചില നാമവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാം.

അച്ഛ = നല്ല
 ബുദ്ധ } = ചിത്ത
 പരാബുദ്ധ }
 ബദ്ധ = പലിയ
 മോടാ = ചെറിയ
 മോടാ = തടിച്ച
 ഭുബല = മെലിഞ്ഞ
 പതലാ = ഘനം കുറഞ്ഞ
 ലംബാ = നീളം കൂടിയ
 കാലാ = കറുത്ത
 മീറാ = മധുരമുള്ള
 യഹ് അച്ഛാ പാനി ഹൈ
 ഇത് നല്ല പെള്ളമാകുന്നു.
 യഹ് ബുദ്ധ ഭൂധ് നഹീ ഹൈ
 ഇത് ചിത്ത പാൽ അല്ല.
 ക്യാ യഹ് ബദ്ധാ ലധ്കാ ഹൈ ?
 ഇവൻ പലിയ കുട്ടിയാണോ ?
 ഖദർ മോടാ കപ്പഡാ ഹൈ
 ഖദർ തടിച്ച പശുമാണ്.
 ഘർ മേ മീറാ കേലാ ഹൈ
 വീട്ടിൽ മധുരമുള്ള പഴം ഉണ്ട്.
 അച്ഛാ ആം
 ബുദ്ധാ ചിത്ത്
 മോടാ കടഹൽ
 മീറാ പാനി
 കാലാ ഭാത്ത്
 മീറാ ഭൂധ്
 മോടാ കുത്താ
 ഭുബലാ ആദ്മി
 ബദ്ധാ പർഗ്
 മോടാ ഘർ
 പരാബു നാരിയൽ

പതലാ കാഗജ്
 പരാബ് ചാപൽ
 അച്ഛാ ഗേഹ്രം
 മീറാ ഡാബ് എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ പുല്ലിംഗ നാമങ്ങളോടും വിശേഷണപദങ്ങൾ ചേർത്ത് അഭ്യസിക്കുക.

യഹ് മീറാ ഭൂധ് ഹൈ
 വഹ് അച്ഛാ ലധ്കാ നഹീ ഹൈ
 പാനി മീറാ നഹീ ഹൈ; ഭൂധ് മീറാ ഹൈ.

ക്യാ വഹ് മോടാ കാഗജ് ഹൈ? എന്തിങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ള വാചകരൂപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി ശീലിക്കുക.

പുല്ലിംഗം ഏകവചനത്തിലെ കാ, ബഹുവചനത്തിലെ കൊ, സ്ത്രീലിംഗത്തിലെ കീ എന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നുവല്ലോ. അവ ആ, ഏ, ഈ എന്ന ഒരു നിയമത്തിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്.

നി. VI

ആ, ഏ, ഈ നിയമം

ആ എന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരു പുല്ലിംഗ ശബ്ദം ബഹുവചനത്തിൽ ഏ എന്നും സ്ത്രീലിംഗത്തിൽ ഈ എന്നും ആയിത്തീരും.

ലധ്കാ എന്ന പുല്ലിംഗ ഏകവചനം ആ എന്നാണ് അവസാനിക്കുന്നത്. അതു ബഹുവചനത്തിൽ ലധ്കെ (ആൺകുട്ടികൾ) എന്നായിത്തീരും. സ്ത്രീലിംഗരൂപം ലധ്കീ എന്നാണെന്ന് നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബേടാ—ബേടെ—ബേടീ
 ചാചാ—ചാചെ—ചാചി
 കാലാ—കാലെ—കാലീ
 പീലാ—പീലെ—പീലീ
 കുത്താ—കുത്തെ—
 ഘോഡാ—ഘോഡെ—
 പഹലാ—പഹലി
 ഭൂസരാ—ഭൂസരീ

ഈ നിയമം വിശേഷണ പദങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്.

അച്ഛാ—അച്ഛെ—അച്ഛീ

1-ാം പാഠത്തിലെ ഭാത്ത്=ചോറ് എന്നത് ചോറ് എന്ന് തിരുത്തണം.

പാഠം 5-ൽ 85-ാം പെയിജ് വലതുവശം സ്ഥാനവിലപ്പെട്ട എന്ന് സ്ഥാനപലിപ്പത്തെ എന്നും ബയാലീ സവാം വർഷ് തെഹ് എന്നത് ഹൈ എന്നും 86-ാം പെയിജ് വലതുവശം അർക്കാരി=പച്ചക്കറി എന്നത് പച്ചക്കറി എന്നും 87-ാം പെയിജ് ഇടതു വശം മടർ=മട്ടാണി എന്ന് മട്ടാണി എന്നും അഭാസം ഒന്നാം ചോദ്യത്തിലെ ആക് ലാഖ്—എന്നത് ആം ലാഖ്—എന്നും തിരുത്തി വായിക്കണം.

ബുരാ—ബുരെ—ബുരീ
മോടാ—മോടെ—മോട്ടീ
ഓബലാ—ഓബലെ—ഓബലി
കാലാ—കാലെ—കാലി

നി. VII

നാമത്തിന്റെ ലിംഗവചനങ്ങളെ അനുസരിച്ച് വിശേഷണങ്ങളും അതുപോലെ മാറുന്നതാണ്.

ഒരു നാമം പുല്ലിംഗം ഏകവചനമായിരുന്നാൽ മുൻ പരിച്ഛേദം ഏകവചനവിശേഷണപദം ചേർത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

ബഡാ ലഡ്കാ
ചോടാ ആദ്മീ
മോടാ കപഡാ

ബഹുവചനമായിരുന്നാൽ മോടെ, അച്ചെ, ബുരെ എന്നിങ്ങനെ വിശേഷണങ്ങളും ബഹുവചനരൂപത്തിലായിരിക്കും.

അച്ചെ ലഡ്കെ
ബുരെ ആദ്മി
കാലെ ലഡ്കെ
മോടെ കുത്തേ
ഓബലെ ചോഡെ

സ്ത്രീലിംഗമായിരുന്നാൽ

കാലി ലഡ്കീ
ഓബലി സ്ത്രീ
ഓസരീ കിതാബ്
ചെരമി ബേട്ടി
അച്ചി തസചിർ എന്നിപ്രകാരം

ആയിത്തീരുന്നതാണ്.

യഹ് അച്ചാ ലഡ്കാ ഹൈ
യെ അച്ചെ ലഡ്കെ ഹൈ
വഹ് അച്ചി ലഡ്കീ ഹൈ
ക്വാ യെ വിദ്വാത്മി അച്ചെ ഹൈ ?
ജി. ഹാം. യെ അച്ചെ വിദ്വാത്മി ഹൈ.

പദർ മോടെ കപഡെ ഹൈ
യഹ് കാലി ഗായ് ഹൈ
രാം ഏക് ലഡ്കാ ഹൈ
വഹ് അച്ചാ ലഡ്കാ ഹൈ
വഹ് ബുരാ ലഡ്കാ നഹി ഹൈ
യെ അച്ചെ സബക് ഹൈ.

യഹ് ഹിന്ദി കാ ചെട്വാം സബക് ഹൈ
യഹ് ഹിന്ദി കീ പഹലി കിതാബ് ഹൈ
ഹിന്ദി കീ ഓസരീ കിതാബ് അച്ചി ഹൈ
രാം കീ ബഹിൻ ബഡി ഹൈ

വിശേഷണപദങ്ങൾ നാമത്തിന് പിൻപിലും ചേക്കാം.

രാം കീ ബഹിൻ ബഡി ഹൈ
രാമന്റെ സഹോദരി പലിയവൾ
(പ്രായമായവൾ) ആണ്.

സുന്ദർ=സുന്ദരം

സുന്ദരീ=സുന്ദരി

രാം കീ ബഹിൻ ബഡി സുന്ദരി ഹൈ

വഹ് കിതാബ് അച്ചി ഹൈ

യെ ലഡ്കെ മോടെ ഹൈ.

വിദ്വാൻ ബുരാ നഹി ഹൈ

യെ കാഗജ് പരാബ് ഹൈ.

ബഡാ ലഡ്കാ=മുത്ത പുത്രൻ

ബഡാബേടാ=ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ

ചോടാ ലഡ്കാ=കുറിയ പുത്രൻ.

Xബഡി ലഡ്കീ=മുത്ത മകൾ

Xചോട്ടി ലഡ്കീ=ഇളയ മകൾ.

ബഡാ ഭായി=ജ്യേഷ്ഠൻ.

ചോടാഭായി=അനുജൻ.

Xബഡി ബഹിൻ=മുത്ത സഹോദരി.

Xചോട്ടിബഹിൻ=ഇളയ സഹോദരി.

അഭ്യാസം 6.

I കാലാ, മോടാ, ലംബാ, ബഡി, ചോടെ, പരാബ്, അച്ചി, ഓബലെ ഇവയുടെ വിപരീതപദങ്ങൾ എഴുതുക.

II താഴെ തന്നിരിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ വിപരീതലിംഗ ശബ്ദങ്ങൾ എഴുതുക
മാമാ, ബാപ്, ചോട്ടി ബഹിൻ, ലഡ്കി, സ്ത്രീ, ബിബി, ബേട്ടി, ചാചാ.

III തെറ്റു തിരുത്തുക :—

പേഡ്=പയറ്റ്

ചാപ്=അർ

കത്രാ=അരക്കെട്ട്

ദേവതാ=മഷിക്കപ്പി

നാക്=നാക്ക്

ഭൂൽ=പുഷ്പം

ബായി=സഹോദരൻ

ബേഡാ=പുത്രൻ

ബേട്ടി=പലിയ

കതാ=ദൈവം.

IV ഉത്തരം എഴുതുക :—

(1) ക്വാ സ്വാഹി കാലി ഹൈ ?

(2) ക്വാ.രാം ബഡാ ലഡ്കാ ഹൈ ?

(3) ക്വാ വഹ് അച്ചാ ലഡ്കാ ഹൈ ?

- (4) ക്യാ പേഡ് പർ ഫൽ ഹൈ?
- (5) ക്യാ പേഡ് പർ സുന്ദർ ഫൽ ഹൈ?
- (6) ക്യാ രാം കീ ഷോടി ബഹിൻ സുന്ദരീ ഹൈ?
- (7) ക്യാ ആസ്താൻ നീലാ ഹൈ?
- (8) ബഡീ ലഡ് കീ കോൻ ഹൈ?

- (9) ക്യാ രാം കാ ഭായി ബഡാ ലംബാ ലഡ് കാ ഹൈ?
- (10) ക്യാ അഡ്വാപക് ജീ കാ ഷോടാ ലഡ് കാ ബഡാ ഹൊശിയാർ ഹൈ?
- (11) ഭാരത് കെ ആദ്മീ ബഡെ വിദ്രാൻ നഹീ ഹൈ?
- (12) ക്യാ ഹമ് ദുബലെ പതലെ ഹൈ?

ഉറച്ച അടിസ്ഥാനം

ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു വീടു പണിയിച്ചു. അടിസ്ഥാനം അത്ര താഴ്ന്നിരിക്കുകയില്ല. മണ്ണിൽ തന്നെ അടിസ്ഥാനം കെട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിച്ച് അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു.

വേരൊരാൾ മറ്റൊരു വീടു കെട്ടിച്ച്. അയാൾ അടിസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി ആഴത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. അടിയിൽ പാറ കാണുന്നതുവരെ കുഴിപ്പിച്ചു. പാറയിൽ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു പണിതു.

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി. വെള്ളം പൊങ്ങി ആറിന്റെ ഇരുകരകളിലേക്കും ഒഴുകി. ഒഴുക്കിന്റെ തള്ളൽ രണ്ടു വീടുകളും ഏല്ക്കേണ്ടിവന്നു.

ആദ്യത്തെ വീടു ഇളകി വീണു. ഒഴുക്കിൽ

പെട്ട് അതിന്റെ മിക്കവാറുംഭാഗങ്ങൾ ഒഴുകിപ്പോയി. രണ്ടാമത്തെ വീടു ഇളകാതെ നിന്നു. വെള്ളം താണപ്പോൾ അതു പുഷ്പസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ നിന്നു.

യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു ഉപമയാണ് മേൽ പറഞ്ഞത്. നമുക്കു നല്ല ആദർശങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടായാൽ പോരാ. സൽകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു ശീലിക്കണം. നല്ല ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം നാം നല്ലവരായിപ്പോയി എന്നു ഗണിക്കരുത്. നല്ലതുതന്നെ ചെയ്തു ചെയ്തു പരിശീലിക്കണം. എങ്കിലേ നമ്മുടെ സ്വഭാവങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ടാകയും ചീത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരണയുണ്ടാകുമ്പോൾ അവ ചെയ്യാതെ നല്ലതു മാത്രം ചെയ്യയുമുള്ളൂ.

കവിസാമ്പുഭൗമനായ ജോൺമിത്തറൻ

ഷേക്സ്പിയർകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഇംഗ്ലീഷ് കവി ജോൺമിത്തറൻ ആണെന്ന് എല്ലാവരും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 1608 ഡിസംബർ 9-ാം തീയതി ലണ്ടൻ നഗരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ഏലിസബേത്തുരാജ്ഞിയുടെ ഭരണാവസാനത്തിനുശേഷം അഞ്ചുവർഷംകഴിഞ്ഞാണിത്.

ജോൺമിത്തറന്റെ പിതാവു സമർത്ഥനും സമ്പന്നനുമായ ഒരു വക്കീലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സംഗീതം, സാഹിത്യം മുതലായ സുകുമാരകലകളിൽ നല്ല അഭിരുചിയുള്ളവനും വലിയ മതഭക്തനുമായിരുന്നു. സുമുഖനും സുശീലനുമായിരുന്ന പുത്രനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ മതിപ്പും പ്രതിക്ഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലോ.

മിത്തറന്റെ ഉത്തമയായ മാതാവു കാരണ്യ പ്രവൃത്തികളാൽ സമീപഭിക്ഷിയാക്കെയും അറി

യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബാല്യകാലം.

നല്ല ഒരു എഴുത്തുകാരനായിത്തീരണമെന്നു മിത്തറൻ ചെറുപ്പകാലംമുതൽതന്നെ വലിയ വാഗ്ദാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചോകം എന്നും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിയ്ക്കുന്ന ഒരു സർഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവായിത്തീരണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

പഠിതപകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം അഡ്വാറ്റിസറിയെ ഇരുന്നു പഠിച്ചുവന്നു. പിതാവിന്റെ പകയായി ഉണ്ടായിരുന്ന സകല പുസ്തകങ്ങളും അദ്ദേഹം വായിച്ചു. ഗദ്യവും പദ്യവും എഴുതുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെ അദ്ദേഹം വീട്ടിൽ ഇരുന്നതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്തു. അതിനായി പ്രത്യേകം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം സെൻറ് പോൾസ് സ്കൂളിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നു. അവിടെവെച്ചു 15-ാമത്തെ വയസ്സിൽ എഴുതിയ ഒരു കവിതയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ ഒന്നാമത്തേത്.

കോളജ് ജീവിതം.

പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ ജോൺ, കേംബ്രിഡ്ജ് സെന്റ് പൗൾസ് കോളേജിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹം നല്ല സുമുഖനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുടി ഭംഗിയായി ചുരുണ്ടതായിരുന്നു താനും. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്തനാലിതികൾ വളരെ ആകർഷണീയമായിരുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ “കോളജിലെ മഹിമ” എന്ന ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപമായി വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ കോളജ് ജീവിതം അത്യന്തം വിജയപ്രദമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര ജനസമ്മതി ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം രചിച്ചിരുന്ന ചില പദ്യങ്ങൾ ചിലരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടാതിരുന്നില്ലതാനും.

24-ാമത്തെ വയസ്സിൽ (1532-ൽ) മിസ്റ്റർ എം. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. പിതാവിന്റെ ഗ്രാമപസതിയിലേക്കാണ് അദ്ദേഹം പിന്നീട് പോയത്. അവിടെ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും ഗ്രന്ഥരചനയിലും അദ്ദേഹം സമയം കഴിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ആറു വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ മുതലായ ഭാഷകളിലെ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്തു പ്രധാനമായി ചെയ്തത്. കണക്കുശാസ്ത്രത്തിൽ കൂടുതൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം ലഘുകവിതകൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഞ്ചാരം.

ഈ യുവകവിയുടെ മാതാപി 1537-ൽ മരണം പ്രാപിച്ചു. അതിന്റെശേഷം യൂറോപ്പിലെ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഒരു ദീർഘയാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. പാരീസിലാണ് ആദ്യമായി ചെന്നുചേർന്നത്. അവിടെ അധികനാൾ താമസിച്ചില്ല. അവിടെനി

ന്ന് അദ്ദേഹം ഇറ്റലിയിലേക്കു പോയി. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പല കാഴ്ചകൾ കാണുന്നതിനും പല മഹാനാരുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഗലീലിയോ എന്ന സുപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രായാധിക്യത്താൽ സ്വസ്ഥജീവിതം നയിക്കുകയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു ലാറ്റിൻഭാഷയിൽ മിസ്റ്റർ അനേകം കവിതകൾ രചിച്ചു. പിന്നീട് ഗ്രീസിലേക്കു പോകാൻ അദ്ദേഹം തീച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ സ്വരാജ്യത്തു് അസ്വസ്ഥതകൾ ആരംഭിച്ചുവെന്നും അദ്വന്തരകലഹങ്ങളും വിപ്ലവങ്ങളും ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടെന്നും കേൾക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം യാത്രതുടരാതെ തിരിച്ചുപോയി.

പൊതുജീവിതം.

മതപരമായും രാഷ്ട്രീയമായും ആഘാപത്തിയുള്ള ബന്ധം സംബന്ധിച്ചും മിസ്റ്റർണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരെ ദൃഢമായവയായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം പലിയ ഒരു ലഘുലേഖാരചയിതാവായിത്തീർന്നു. അക്കാലത്തു പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. പത്തുമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ കാര്യവും അങ്ങനെതന്നെ. സ്വാഭാവികമായും പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ഓരോരുത്തരും ലഘുലേഖകൾ അച്ചടിച്ചു വിതരണംചെയ്യുവന്നു. സ്വാഭാവികമായി, നല്ല എഴുത്തുകാരനും ദൃഢാഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടിയവനുമായ മിസ്റ്റർ അനേകം ലഘുലേഖകൾ എഴുതുകയുണ്ടായി.

അദ്വന്തരകലഹം ഉണ്ടാകാതെ തരമില്ല എന്ന ഘട്ടമായപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ജനപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു. ശക്തിമത്തായ തന്റെ രൂപികമൂലം അദ്ദേഹം സ്വപക്ഷത്തെ വളരെ സഹായിച്ചു.

ജനകീയകക്ഷിവിജയം പ്രാപിച്ചു. അതിന്റെ നേതാവു ക്രോംവെൽ എന്ന ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മിസ്റ്റർ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിത്തീർന്നു. പത്തുവർഷക്കാലം പ്രസ്തുത ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹം വഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപിക പ്രവൃത്തിനിരതമായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ക്രോംവെല്ലിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി രാജകീയകക്ഷി വീണ്ടും അധികാരം കരസ്ഥമാക്കി. അപ്പോൾ മിസ്റ്റർ ലണ്ടനിലെ ഒരു ഒഴിഞ്ഞഭാഗത്തു് ആരും അറിയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തക

ങ്ങൾ പരസ്യമായി ഭവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മരണശിക്ഷയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം എങ്ങനെ രക്ഷപെട്ടു എന്നത് ഇന്നും ഒരു രഹസ്യംതന്നെയാണ്.

നഷ്ടദൃഷ്ടി.

ബാല്യകാലം മുതൽതന്നെ മിത്തറൻ കണ്ണുകൾക്കു സുഖമില്ലാതെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വിഷമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലംകഴിയുന്നോടും കാഴ്ച കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവന്നു. 44-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കാഴ്ച നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം ഉദ്യോഗസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള പ്രധാനകൃത്യങ്ങളെല്ലാം മുടക്കംകൂടാതെ അദ്ദേഹം സാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്റ്റേഫിതന്മാരുടേയും സഹപ്രവർത്തകരുടേയും സഹായംമൂലമാണ് അദ്ദേഹം അതിനു പ്രാപ്തനായത്. വായിച്ചറിവേണ്ടവർ അദ്ദേഹത്തെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുത്തവർ എഴുതിയെടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

വിവാഹങ്ങളും കുടുംബവും.

മിത്തറൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വിവാഹംചെയ്തു. 35-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം 17 വയസ്സുള്ള ഒരു കന്യകയെ വിവാഹംചെയ്തു. ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോയി. രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷം തിരിച്ചുവന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട എല്ലാ അംഗങ്ങളുമായിട്ടത്രെ അവർ തിരിച്ചെത്തിയത്. എട്ടുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവർ മൃതിയടഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ മൂന്നു പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാവായിരുന്നു. അതിൽ മൂത്തകുട്ടിക്ക് ആറുവയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം മിത്തറൻ വീണ്ടും വിവാഹംചെയ്തു. 15 മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വീണ്ടും വിഭാഗ്യനായിത്തീർന്നു. പിന്നെയും നാലു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം മൂന്നാമതും വിവാഹംചെയ്തു. ഈ സ്ത്രീ ഗൃഹകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചതിനാൽ സാഹിത്യസംബന്ധമായ ജോലികൾക്കു മിത്തറൻ കൂടുതൽ സമയവും സൗകര്യവും ലഭിച്ചു.

തന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പുത്രിമാർമൂലം അദ്ദേഹം പലരേ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു പലിയ ഭക്തി ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, നമുക്ക് അവരെ കൂടുതലായി കുറപ്പെടുത്തുവാൻ ന്യായമില്ല. അവർ മാതാപിതാത്തവരും അന്ധനാ

യ ഒരു പിതാവിനാൽ വളർത്തപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. പിതാവു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതൊക്കെ ഭിക്ഷുസമയം ഇരുന്ന് എഴുതണമെന്നുള്ളതും അവരുടെ ചുമതലയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഗ്രീക്ക്, എബ്രായ, ലാറ്റിൻ, ഫ്രഞ്ച്, സ്പാനിഷ് എന്നീ ഭാഷകൾ വായിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിച്ചു.

പ്രധാനകൃതികൾ.

1558-ൽ മിത്തറൻ 'പറുദീസാനഷ്' എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യകൃതി ആയിരുന്നു. അനേകംനാളുകളായി ചിന്തിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു ഇതിഹാസഗ്രന്ഥമായിരുന്നു അത്. രാജകീയരാണ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം കുറേക്കാലത്തേക്ക് അധികമൊന്നും സാധിച്ചില്ല. ശത്രുപക്ഷക്കാർ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്താതെ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് 'പറുദീസാനഷ്' എഴുതാനാരംഭിച്ചത്. 1555-നു മുൻപു പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുതകൃതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു പലരേ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. സന്ദർശകന്മാർ ധാരാളമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെത്തിത്തുടങ്ങി. ഈ മഹാകൃതി എഴുതിയതിനു പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന് 20 പവർ മാത്രമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. നാലുവർഷത്തിനുശേഷം 'പറുദീസാപിണ്ടെടുപ്പ്' എന്ന കൃതിയും ആവിർഭവിച്ചു. ഇതും പലരേ വിശേഷപ്പെട്ട ഒന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു.

ബൈബിളിൽ ആദാമിനേയും ഹവ്വയേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളേയും ഒരു പുരാതന ആംഗ്ലോ സാക്സൻകൃതിയേയും ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടാണ് മിത്തറൻ 'പറുദീസാനഷ്' എഴുതിയത്. സാത്താനേക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചതു രണ്ടാമത്തെ കൃതിയിൽനിന്നുതന്നെയാണ്.

ഈ കൃതിയുടെ മേന്മനിമിത്തം അനേകം തലമുറകൾ വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നും സാത്താനെക്കുറിച്ചും നരകംസംബന്ധിച്ചുമുള്ള ആശയങ്ങൾ പലരും 'പറുദീസാനഷ്'ത്തിൽനിന്ന് അറിയാതെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചുപോരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ ബൈബിളിനെയല്ല ആശ്രയിക്കാനുള്ളത്.

മിത്തറന്റെ അവസാനകൃതി സാംസനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു നാടകമാണ്. അതു ബൈബിൾ

കഥയെ ആസ്പദമാക്കിയും സ്വന്തം ജീവചരിത്രം ഉള്ളടക്കം ചെയ്യുകൊണ്ടും രചിയ്ക്കപ്പെട്ടതത്രെ. അന്ത്യദിനങ്ങൾ.

കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുവരികിലും മിൽററന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണമായിരുന്നു. 1574 നവംബർ 8-ാംതീയതി 55-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

ചെറുപ്പകാലത്തു രചിയ്ക്കപ്പെട്ട ലഘുകവിതകൾ, പിന്നീട് രചിയ്ക്കപ്പെട്ട ലഘുലേഖകൾ, അവസാനത്തിൽ രചിയ്ക്കപ്പെട്ട ഇതിഹാസകൃതികൾ, എന്നിങ്ങനെ മിൽററന്റെ കൃതികളെ മൂന്നായിട്ടു വിഭാഗിക്കാം.

ഓരോന്നിലും അദ്ദേഹത്തിനു പട്ടരെ വിജയം സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലഘുകവിതകളെ ജയിക്കുവാൻ വേറെ കൃതികൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെ

ന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. തന്റെ തലമുറയിൽ ലഘുപത്രികാരചനയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപിലാക്കുവാൻ വേറെ ആരുംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതിഹാസകൃതികൾ പോലെയുള്ള മറ്റു കൃതികൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഡാൻററ എന്ന മഹാൻ ലാറ്റിൻഭാഷയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടകൃതികളുമായി മാത്രമേ മിൽററന്റെ കൃതികളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുകയുള്ളൂ.

മിൽറററ പദ്യരചനയിലും ഗദ്യരചനയിലും നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഗദ്യം തന്റെ ജീവിതകാലത്തും പദ്യം തന്റെ മരണശേഷവും അദ്ദേഹത്തിനു കീർത്തി നല്കി. ഗദ്യകർത്താവ് എന്നുള്ള പ്യാതി പദ്യകൃത്ത് എന്നുള്ള സ്ഥാനത്തിന്റെ മഹിമയിൽ ലയിച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നു പറയാം.

ചില ജാലവിദ്യകൾ

(ആർ. മാധവപ്പെട്ട, തുറവൂർ)

8. കൺമുമ്പിൽ മറഞ്ഞ കൈലേസ്.

സദസ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഒരാളെ വിളിച്ചു ഒരു ആസനത്തിൽ ഇരുത്തുക. ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ പക്കൽനിന്നും ഒരു കൈലേസു സ്വപാദിക്കുക. കൈലേസിൽ എന്തൊക്കെയോ ജപിക്കുകയോ ഓതുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഭാവിക്കുക. ഇത്രയുമായാൽ ഈ വിദ്യയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയായി.

“ഞാൻ നിങ്ങളെ വശ്യംചെയ്യാൻ പോകുന്നു. ഈ കൈലേസ് നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ നില്ക്കേത്തന്നെ നിങ്ങൾ അറിയാതെ മറഞ്ഞുപോകത്തക്ക വിധത്തിൽ ഞാനൊരു വിദ്യ പ്രയോഗിക്കുവാൻ പോകയാണ്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊള്ളൂ” എന്നു ആ ആസനസ്ഥനോടു പറയുക. അനന്തരം കൈലേസിനെ നന്നായി കശക്കി കൈയിൽ ഒതുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊള്ളണം. കൈലേസ് പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈ ആസനസ്ഥന്റെ മുഖത്തിനു എത്രയും സമീപത്തായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു കൈലേസിനെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആട്ടണം. കൈലേസിനുമേലുള്ള ദൃഷ്ടി ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കെങ്കിലും വിട്ടുപോയാൽ കൈലേസ് കാണാകാകുമെന്നും അതിനാൽ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ അതി

നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെ ഏകദേശം അഞ്ചുമിനിറ്റുനേരം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കൈ അല്പാല്പമായി മേല്പോട്ടു പൊങ്ങി കൈലേസ് അയാളുടെ തലയ്ക്കു മുകളിലാകത്തക്കവിധത്തിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ കൈ പൊങ്ങി കൈലേസ് അയാളുടെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ ആകുന്ന അവസരത്തിൽ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇടയുണ്ടാവാത്ത വിധത്തിൽ കൈലേസിനെ വീശി തലയ്ക്കു മീതേകൂടി എറിഞ്ഞുകളയുക. പക്ഷേ അതോടുകൂടി കൈ വീശൽ നിറുത്തരുത്. പിന്നെയും കുറച്ചുനേരം കൂടി കൈയിൽ കൈലേസ് ഉണ്ടെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽത്തന്നെ കൈ വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അങ്ങനെ ഒന്നു രണ്ടു മിനിറ്റു കഴിയുമ്പോൾ “അയ്യോ! എന്റെ കൈയിലിരുന്ന കൈലേസെവിടെ?” എന്നു അമ്പരപ്പോടുകൂടി ചോദിക്കുക.

കൈലേസ് വിശുദ്ധൻ തുടങ്ങിയതു മുതൽ ഇതുവരെയും ഉള്ള ഏഴെട്ടു മിനിറ്റു സമയം നിങ്ങൾ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇടയാകാത്ത മട്ടിൽ ശരിയായി കൈ വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെ

കിൽ, കൈലേസുപോയ പഴി അറിയാതെ ആ സന്നസ്ഥൻ ഭ്രമിക്കും. അയാൾ ചുറ്റും മിഴിച്ചു നോക്കും. അയാളുടെ ആ പരിഭ്രമവും അമ്പര

പ്പുമെല്ലാം കാണികളെ അതിയായി രസിപ്പിക്കുകയും ചിരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

വേറൊരു ജാലവിദ്യ

ജെ. എച്ച്.

ഓരോ ചങ്ങാതിയുടെ കയ്യിലും ഓരോ കടലാസുപെൻസിലും നമുക്കു ആദ്യംതന്നെ കൊടുക്കാം. എന്നിട്ടു കടലാസ്സിന്റെ മുകളിൽ മൂന്ന് അക്കങ്ങൾ എഴുതാൻ പായാം. അതിൽ ഒന്നാമത്തെ അക്കം സഹോദരന്മാരുടെയും രണ്ടാമത്തേത് സഹോദരിമാരുടെയും മൂന്നാമത്തേത് സ്നേഹിതന്മാരുടെയും എണ്ണം ആകട്ടെ.

സഹോദരന്മാരുടെ എണ്ണത്തെ രണ്ടുകൊണ്ടു പെരുക്കി, മൂന്നു കൂട്ടി, അയ്യുകൊണ്ടു വീണ്ടും പെരുക്കുക. ഈ പെരുക്കിക്കിട്ടുന്ന സംഖ്യയോടു സഹോദരിമാരുടെ എണ്ണം കൂട്ടി, പത്തുകൊണ്ടു പെരുക്കുക. അതിന്നുശേഷം സ്നേഹിതന്മാരുടെ എണ്ണം കൂട്ടി ലഭിക്കുന്ന അവസാന ഫലത്തിൽനിന്ന് 150 കുറയ്ക്കുക.

ഓരോ ചങ്ങാതിയുടെയും ഉത്തരം നമുക്കു ചോദിക്കാം. ഉത്തരം എല്ലായ്ക്കും മൂന്നു സ്ഥാനമുള്ളതായിരിക്കും. അതിൽ ആദ്യത്തെ അക്കം സഹോദരന്മാരുടെയും മദ്ധ്യത്തിലേത് സഹോദരിമാരുടെയും അവസാനത്തേത് സ്നേഹിതന്മാരുടെയുമായിരിക്കും.

കുറിപ്പ്: ആദ്യം വിചാരിക്കുന്ന ഒരു സംഖ്യയും (സഹോദരന്റേതോ, സഹോദരിയുടേതോ, സ്നേഹിതന്റെയോ) ഒരിക്കലും ഒമ്പതിൽ കവിയാരുതു്.

ഒരു ഭാരം എന്നപോലെ തുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന രണ്ടു ചെരിപ്പുകളും തെരിച്ചുപോയി. അവൾ എത്ര അന്വേഷിച്ചിട്ടും അവയിൽ ഒരെണ്ണം പോലും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. അതിദൂരെ, അവളുടെ ഓട്ടിയിൽപ്പെടാതെ നിലത്തു കിടന്നിരുന്ന ഒരു ചെരുപ്പ്, ഒരു പച്ചൻ എടുത്തുകൊണ്ടു ഓടി. അവന്റെ വീട്ടിലെ ചെറിയ കൊച്ചിനെ കിടത്തി ആട്ടി ഉറക്കുവാൻ മാത്രം വലുതാണ് അതെന്നുള്ള പരിഹാസവചനമാണ് അവൾ തന്റെ ചെരുപ്പിനെപ്പറ്റി അവസാനം ശ്രവിച്ചത്.

അന്ത്യ ദർശനം.

(ജോൺ ഫെൻറി ബി. എ.)

മരം കോച്ചുന്ന ശൈത്യം. ധവളമേഘം എന്നപോലെ മഞ്ഞു് ഭൂമിയെ ആവരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അന്ധകാരം സമുദ്ര പ്രാപിച്ചു ; സന്ധ്യയായി ; ആ വർഷത്തിലെ അവസാനത്തെ സന്ധ്യയായിരുന്നു അതു്.

മരവിപ്പിക്കുന്ന തണുപ്പു് ; കൂരാകൂരിരുട്ടു്. ശീതപാതം വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ നിശയിൽ, അനാച്ഛാദിതങ്ങളായ ശിരസ്സോടും പാദങ്ങളോടും കൂടി, ഒരു ബാലിക, മത്താപ്പു വിൽക്കുവാനായി അങ്ങുമിങ്ങും ഒരു ലക്ഷ്യപൂർവ്വമായി നടക്കുന്നു. അവൾ അതിരാവിലെ സ്വഗൃഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവളുടെ ചരണങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു ജോഡി ചെരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അമ്മയുടെ വലിയ ചെരുപ്പുണ്ടോ കൊച്ചുമകൾക്കു പാകമാകുന്നു ?

അതിവേഗത്തിൽ പാതയിൽ കൂടി ഗമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന വാഹനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നു ചാടാതിരിക്കുവാൻ അവൾ നിരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തേക്കു ഓടി. അതോടൊപ്പം, കാലിൽ

ഒരു ഭാരം എന്നപോലെ തുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന രണ്ടു ചെരിപ്പുകളും തെരിച്ചുപോയി. അവൾ എത്ര അന്വേഷിച്ചിട്ടും അവയിൽ ഒരെണ്ണം പോലും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. അതിദൂരെ, അവളുടെ ഓട്ടിയിൽപ്പെടാതെ നിലത്തു കിടന്നിരുന്ന ഒരു ചെരുപ്പ്, ഒരു പച്ചൻ എടുത്തുകൊണ്ടു ഓടി. അവന്റെ വീട്ടിലെ ചെറിയ കൊച്ചിനെ കിടത്തി ആട്ടി ഉറക്കുവാൻ മാത്രം വലുതാണ് അതെന്നുള്ള പരിഹാസവചനമാണ് അവൾ തന്റെ ചെരുപ്പിനെപ്പറ്റി അവസാനം ശ്രവിച്ചത്.

മുട്ടുചരണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്തം ധാരധാരയായി പ്രവഹിക്കുന്നതുവരെ അവൾ ക്ഷീണത്തെ അവഗണിച്ചു നടന്നു. മത്താപ്പു പെട്ടികൾ നന്നായതെന്ന പ്രത്യേക കരുതലോടെ അവൾ അവയെല്ലാം കീറിപ്പറിഞ്ഞു പന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംകൊണ്ടു മുടിപ്പൊരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പെട്ടി പോലും അന്നു ചിലവായില്ല. അവളുടെ മടിശ്ശീലയിൽനിന്നു ചെമ്പുനാണയങ്ങളുടെ കിലു കിലാരവംപോലും പുറപ്പെടുന്നില്ല. തണുപ്പു്

കൊണ്ടും ക്ഷീണംകൊണ്ടും പരവശയായ ആ ഭീ നരൂപം സാവധാനത്തിൽ നടന്നു. ആ ബാലീ കയുടെ സ്ഥിതികണ്ടാൽ ആരാണ് പ്രസനിക്കാ തിരിക്കുക ?

അവളുടെ നിണ്ടച്ചുരുണ്ട ഭംഗിയേറിയ മുടിമുഴു വൻ നന്നത്തിരിക്കുന്നു. അവൾ അതൊന്നും വ കവെച്ചില്ല. വലിയ മാളികകളുടെ വാതായന ങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചം പാതയുടെ ചില വ ശങ്ങളിൽ പതിക്കുന്നുണ്ട്. പല ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നും വിശിഷ്ട ഭക്ഷണങ്ങളുടെ ഗന്ധം അന്ത രീക്ഷത്തിൽ പരക്കുന്നുണ്ട്. നാളെ നവവത്സ രാഘോഷമാണ് ; അതിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ആ പെൺകുട്ടി ആലോചിച്ചിരുന്നത്.

രണ്ടു വലിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലുള്ള വി ടവിൽ അവൾ ഇരുന്നു വിശ്രമിച്ചു. തണുപ്പി ന്റെ ശക്തി കുറയുമെന്നു ആശിച്ച ആ ബാലിക കാലുകൾ മടക്കി നിലത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ശൈ ത്രത്തിന്നു ഒരു കുറവുമില്ല ; ശരീരം മുഴുവൻ പ ചുവെള്ളംപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. തല കുറങ്ങുന്നതു പോലെ അവൾക്കു തോന്നി. എന്നിട്ടും അവൾ ക്കു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പെട്ടിപോലും ചിലവകാതെ അ വൾ എങ്ങിനെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങും. അ ന്നത്തെ സമ്പാദ്യം പൂജ്യമാണ്.

സഞ്ചിയിൽ ഒരു കാശുമില്ലാതെ മടങ്ങിയാൽ അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന പ്രഹരത്തിന് ഒരു കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നതിലും ഭേദം ഈ അന്ധകാരനിബിഡ മായ തെരുവിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ്. വീട്ടിൽ ചെന്നാലും തണുപ്പിന്നു സാരമായ കുറവൊന്നും ലഭിക്കുകയില്ല. ആ ചെററക്കുട്ടിയിന്നു പ്രകൃതി യുടെ കോപത്തിനെ എങ്ങിനെ എതിരിടുവാൻ സാധിക്കും. മേൽപ്പുറയിലുള്ള ഭാരങ്ങളെല്ലാം വയ്ക്കാലുകൊണ്ടും ചാക്കുകൊണ്ടും അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തുളച്ചു കയറുന്ന മരവിപ്പിക്കുന്ന കാരറിന്നു അതു ഒരു പ്രതിവിധിയല്ലല്ലോ.

അവളുടെ കൊച്ചുകൈകൾ തണുപ്പുകൊണ്ടു മ രവിച്ചിരിക്കുന്നു. പെട്ടിയിൽനിന്നു ഒരു കൊള്ളിപ്പുറത്തു ഉരയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ കുറച്ചു ചൂടു കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. മാളികയുടെ മതിലിനോടു സമീപിച്ചു അവൾ ഒരു കൊള്ളി ഉറച്ചു. എ ഈ ഭംഗിയോടെ അതു കത്തുന്നു ! ചൂവന്ന വെളി ചും കണ്ടു അവൾ സന്തോഷിക്കാതിരുന്നില്ല. മു ളുകരം അവൾ അഗ്നിനാളത്തിന്റെ മീതെ കാണിച്ചു. അംഗുലികൾ രധിരവണ്ണത്തോടുകൂടിയ

വയായി. മനോജ്ഞമായ ശോഭ അവളുടെ ഹൃദയത്തെയും ചെറിയ ചൂടു അവളുടെ ശരീരത്തെയും ഒരുപോലെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചു. ആ പ്രഭയിൽ എന്തോ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ളതുപോലെ അ വൾക്കു തോന്നി. വിസ്തൃതമായ ഒരു മുറിയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പരിലാളനമേററു നവ വത്സരത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ അവൾ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച. അഗ്നികണ്ഡത്തിന്നു സമീപമാണു അവളും അമ്മയും ഇരിക്കുന്നത്. ശൈത്യം അവൾ മറന്നു. ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലായി അവളുടെ ജീവിതം.

അവൾ കയ്യും കാലും നീട്ടി ഇരുന്നു. ആശ്വ സിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോഴെങ്കിലും മത്തപ്പുകൊള്ളി അണഞ്ഞു. സപ്തരൂ അന്ധകാരമയമായി ; ചൂവന്ന ശോഭയും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പരിലാളനവും അഗ്നികണ്ഡവും അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തണുപ്പ് അസഹനീയമായി ; പകുതി കത്തിയ ആ കൊള്ളിയും പിടിച്ചു ദീനതയുടെ അവതാരമായ ആ പെൺകൊട്ടി വീണ്ടും വാസുവലോകത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

അവൾ മതിലിന്റെ അരികിലേക്കു നീങ്ങി ഒരു കോലും കൂടി ഉറച്ചു ; അതു ആളിക്കത്തി. മതിലിന്റെ ഏതെല്ലാം ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രകാശം തട്ടിയിരുന്നുവോ, ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം അവൾ മാളികയുടെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള വസ്തു കൾ ഒരു കണ്ണാടിയിൽകൂടെയെന്നപണ്ണം കണ്ടു. തുവെള്ളയായ തുണി വിരിച്ചിരിക്കുന്ന മേശയും, അതിന്മേൽ രാത്രി ഭക്ഷണത്തിനുള്ള പാത്രങ്ങളും, വിശാലമായ ആ മുറിയുടെ മധ്യത്തിൽ അവൾ ഭ്രമിച്ചു. മേശയുടെ നടുക്കു ഒരു കേക്ക് ; മറ്റു പാത്രങ്ങളിൽ പഴങ്ങൾ (ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവൾ ലോന മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ ജോലി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്)—കാപ്പി പാത്രത്തിൽനിന്നു ആ വി ഉയരുന്നു. മേശയുടെ ചുറ്റും വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ട്രീ പുരഷന്മാർ ആ സന്നദ്ധരായിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു കോമളനായ ഒരു ബാലൻ എഴുന്നേറ്റു അവളെ കൈമാടി വിളിച്ചു. ഉദ്ഭവഗത്തോടെ അവൾ ചാടി എഴുന്നേറ്റപ്പോഴെങ്കിലും മത്തപ്പുകൊള്ളി അണഞ്ഞു. നിർജ്ജീവവും നിശ്ശബ്ദമായ അന്ധകാരം ശൈത്യത്തെ ഒന്നുകൂടി വധിപ്പിച്ചു.

ആകാശത്തു അവിടവിടെ ഓരോ നക്ഷത്രം ഏകാന്തതയെ വകവക്കാതെ മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നക്ഷത്രം അന്തരീക്ഷത്തിൽ കൂടി ഓടി സ്ഥലത്തിന്റെ അപാരതയിൽ ലയിച്ചു.

അവളുടെ മുത്തശ്ശി—വാസുപത്തിൽ അവളോടു സ്നേഹവും വാത്സല്യവുമുള്ള ആ മുത്തശ്ശി—മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കൊച്ചുമകളോടു പറഞ്ഞിരുന്നു ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തു കൂടെ ഓടിയാൽ, അതു ഒരു ആത്മാവു അതിന്റെ സൃഷ്ടാവിൽ ലയിക്കുന്നതിനെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു എന്ന്.

അവൾ വീണ്ടും വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ തന്റെ പയസ്സുചെന്ന മുത്തശ്ശി, പുഞ്ചിരിതൂകി നില്ക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. ആ പൂർവ്വദർശനത്തിൽ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും ആശയുടെയും മൃഗം അവൾ ദർശിച്ചു. മുത്തശ്ശിയുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാറുള്ള ആ മുദ്രലസ്യം; ആ തിളങ്ങുന്ന നേത്രങ്ങൾ; അവൾ ആനന്ദം കൊണ്ടു മതിമറന്നു. പക്ഷേ, മറ്റു ദർശനങ്ങളെപ്പോലെ ഇതും നിമിഷനേരംകൊണ്ടു അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുപോയെന്നു അവൾക്കു ഭയമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. അതു സ്മരിച്ചപ്പോൾ അവൾ മുത്തശ്ശിയുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. “എന്റെ പൊന്നു മുത്തശ്ശീ! എന്നെക്കൂടി കൊണ്ടു പോകൂ! അയ്യോ! എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഓടിപ്പോകരുതേ!”

മുത്തശ്ശി പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൾ ഒരു പെട്ടിയിലെ കൊള്ളി മുഴുവൻ ഉറച്ചു. അസൂയ സൂര്യന്റെ മാറു പിളന്നു ഒഴുകുന്ന രുധിരം! അരുണവണ്ണമായ ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ

അവളുടെ ആത്മാവു നൃത്തം ചെയ്തു; ഗാനമാലാ പിച്ച്. ഈ പ്രഭയിലും മുത്തശ്ശി മന്ദഹസിച്ചും കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. മുത്തശ്ശി അവളെ സമീപിച്ചു നില്ക്കുന്നിന്നു കോരിയെടുത്തു ഇടവിടാതെ ചുംബിക്കുകയും ശരീരം മുഴുവൻ തലോടുകയും ചെയ്തു.

തന്നെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം പീഡിപ്പിക്കുകയും ശൈത്യംകൊണ്ടും അന്ധകാരംകൊണ്ടും വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ആ ബാലിക ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. അജ്ഞാതമാരുടെ സ്നേഹശുശ്രൂഷകളെ അനുവദിക്കുന്ന ലോകം; സുഖസമൃദ്ധമായ ജീവിതത്തിലേക്കു ഒരു ബാലനിൽക്കൂടി തന്നെ മാടിവിളിക്കുന്ന ലോകം; നക്ഷത്രങ്ങൾ നിമിഷനേരംകൊണ്ടു സംജാതങ്ങളാകുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകം; സ്നേഹരൂപമായ മുത്തശ്ശിയുടെ ലോകം.

* * *

സപ്തചരാചരങ്ങൾക്കും നവവത്സരത്തെ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു സൂര്യഭഗവാൻ പുഷ്പാലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സ്വപ്ന സമയത്തേക്കു ഒരു കാർമ്മേഘം സൂര്യവദനത്തിൽ കരിനിഴൽ തേച്ചു. ഒന്നുകിൽ അതു അബലയായ, നിരാധാരയായ ഈ ബാലികയെ മരണാപസ്ഥയിലേക്കു നയിച്ച സമുദായത്തെ ദർശിച്ചു അമർഷം പുണ്ടിട്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ബാലപംക്തി

റേഡിയോ

ഇറ്റലിയിൽ Pontecchio (പോണ്ടഷിയോ) എന്ന സ്ഥലത്ത്, മാക്കോണി എന്ന ഒരു യൗവനക്കാരൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ ബംക്ലാപിലിരുന്ന് ഏതോ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന വിദ്യുച്ഛക്തി ഇന്തറിൽക്കൂടി ഓളങ്ങൾപോലെ അയയ്ക്കാമെന്ന് മാക്കോണി കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ മാതിരി ഓളങ്ങൾ ഇന്തറിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഒരു യന്ത്രം 1895-ൽ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ ശബ്ദസംഗ്രഹണനന്ത്രവും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇറ്റലിക്കാകാതെ തന്നെ മാക്കോണിയുടെ ക

ണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ രസം തോന്നിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയി തനിക്ക് സന്ദേശങ്ങൾ ഇന്തറിൽക്കൂടി അയക്കാം എന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി Isle of Wight (വൈറ്റ് ദ്വീപുകൾ)-ൽ നിന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. 1899-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് ചാനലിന് അക്കരെ ഒരു സന്ദേശവും ഇദ്ദേഹം അയച്ചു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ പ്രവാഹംനേരെയാണെന്ന് അന്നത്തെയാളുകൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു സന്ദേശം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് അമേരിക്കയ്ക്ക് അയക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു വി

ശ്വസിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ പാലിൽ, ഭൂമി ഉരുണ്ടതായതുകൊണ്ട് ഭൂമിയോടു ചേർന്നുപോകുകയില്ല എന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് മാനോളിയുടെ യന്ത്രം കപ്പലുകളിൽ രക്ഷാവിളികൾക്കായിട്ട് മാത്രം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുപറയുവാൻ മോഴ്സ് കോഡിൽ (Morse Code) ആയിരുന്നു.

അറാബിക് മഹാസമുദ്രത്തിനക്കരെ ഒരു സന്ദേശം അയക്കണമെന്നതന്നെ മാനോളി നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമി ഉരുണ്ടതായതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയാസത്തെ തരണംചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതായത് ഒരു കപ്പലിന്റെ പാദരത്തിന്റെ മുകളിൽനിന്നും സന്ദേശം അയച്ചു. അത് ഉയർന്നുപറക്കുന്ന ഒരു പട്ടത്തിന്മേൽ സ്വീകരണയന്ത്രം വെച്ച് സ്വീകരിക്കാം എന്ന് മാനോളി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 1901 സെപ്റ്റംബർ 12-ാം തീയതി പ്രൊഫസർ ഫ്ലെമിങ്ങിൽ നിന്നും ഒരു സന്ദേശം മാനോളി സ്മുഥെന്റലിൽ സിഗ്നൽ ഹിൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ അറാബിക് മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ അക്കരെ കടന്നു. 1903 ആയപ്പോഴത്തേക്കും അമേരിക്കയും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ ശരിയായ ഒരു റേഡിയോബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അമേരിക്കയുടെയും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെയും തീരങ്ങളിൽ പലയിടത്തും റേഡിയോസങ്കേതങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു.

ഇതുവരെ മോഴ്സ് കോഡിൽ മാത്രമേ സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുപറയുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇലക്ട്രിക് ലൈറ്റുകളുടെ നിമിത്തമായ എ

ഡിസൺന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി 1905 ഡിസംബറിൽ മനുഷ്യശബ്ദം കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി മുഖേന അയച്ചു. അതിനുശേഷം മാത്രമാണ് നല്ലനല്ല പാട്ടുകളും, പ്രസംഗങ്ങളും റേഡിയോ മുഖേന നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്.

കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി സംബന്ധിച്ച എല്ലാവിധ സംഗതികളിലും മാനോളിയായിരുന്നു പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ ഭാനത്തെ ലോകം നന്ദിപൂർണ്ണരും സ്വീകരിച്ചു.

1920-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചേംസ്ഫോർഡ് എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും അയച്ച ഒരു പ്രസംഗം അമേരിക്കർ ശ്രവിച്ചു. അതിനുശേഷം ഗ്രാമഫോൺ പാട്ടുകൾ റേഡിയോ മുഖേന പലതും ശ്രവിച്ചു.

1920-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റേഡിയോയിലും പലവിധത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

റേഡിയോ നമുക്കു നാട്ടിലും പലയിടത്തും ഉണ്ട്. അതിന്മേൽ നോക്കി അതിന്റെ പ്രയുക്തി എങ്ങനെയാണെന്നു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാം.

മദ്രാസിലായിരുന്ന, ഹിന്ദു മതലായ പത്രങ്ങളിൽ എവിടെനിന്ന് ഏതു സമയത്ത് സന്ദേശം അയക്കും എന്നും മറ്റും മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചിരിക്കും. അതനുസരിച്ച് നാം നമുക്കു സ്വീകരണയന്ത്രത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇവിടെ പ്രസംഗമോ പാട്ടോ കേൾക്കാം.

കഥാപാത

വാവലിന്റെ പാതകാർ

(ഒരു ബഹുവർഷ കഥ)

ഒരിക്കൽ ഒരു വാവൽ ഭീമമായ കടത്തിൽപ്പെട്ടു കഴങ്ങി. കടം വീട്ടുവാൻ യാതൊരു പോവും വഴിയും ഇല്ലായിരുന്നു. ആദ്യം ആകാശം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കാൻതന്നെ വിഷമമായിരുന്നു. ഇതേവിധത്തിൽതന്നെ വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കടൽക്കാക്കയേയും മുൾച്ചെടിയെയും ഈ വാവൽ കാണുവാനിടയായി.

ഓരോരുത്തരും അവരുടെ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായി

രുന്ന മുതൽ എല്ലാംകൂടി നല്ല ലാഭം കിട്ടുന്നതിനിടയുള്ള ഒരു തൊഴിലിനു മുടക്കണമെന്നും, അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടു കടം പരിഹരിക്കണമെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

വളരെ ദൂരെയുള്ള ഒരു ദ്വീപിനെപ്പറ്റി കടൽക്കാക്ക പറഞ്ഞു. അവിടെ കമ്പിളിയ്ക്കു സ്വർണ്ണത്തേക്കാൾ വിലയുണ്ടെന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ ദ്വീപിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന വിശേഷം. അതിനാൽ അവർ ഒരു കപ്പൽ വാങ്ങിച്ച് അതു നി

റയെ കമ്പിളി കയറി. കപ്പലിലെ ജോലികൾക്കു നല്ല സമയമായ ജോലിക്കാരെയും നിയമിച്ചു. കമ്പിളി പ്രസ്തുത ദീപിൽ വിററശേഷം അതിനു പകരം സ്വർണ്ണം പാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോരണമെന്നു കപ്പിത്താനോടു അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാം തയ്യാറായി. കപ്പൽ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതു കാണാൻ പങ്കുകാർ തുറമുഖത്തു വന്നുചേർന്നു. അധികനാൾ താമസിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തങ്ങളുടെ കടമെല്ലാം വീട്ടി സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കാമല്ലോ എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടും പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയാണ് അവർ അവിടെ നിന്നത്. കപ്പൽ തുറമുഖം വിട്ടുന്നതുകണ്ടു അവർ സന്തോഷമായി.

എന്നാൽ അവരുടെ ആലോചനകളും ആശങ്കകളും ഫലപ്രദമായില്ല. ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടു കപ്പൽ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാമാനങ്ങളോടുകൂടി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. കപ്പൽജോലിക്കാർ പട്ടണെ വിടമിട്ടു രക്ഷപ്പെട്ടു.

പങ്കുകാരായ പാവലിന്റെയും മറ്റും സ്ഥിതി പട്ടണെ പരങ്ങലിലായി. കപ്പൽ തിരികെ വരുമ്പോൾ മുഴുവൻ തുകയും കിട്ടുമെന്ന്, അവർക്കു കടം കൊടുത്തിരുന്നവർ ആശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അതു സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഈ പങ്കുകാരുടെ ശേഷിച്ച മുതൽ എല്ലാം കരസ്ഥമാക്കാൻ അടുത്തുകൂടി.

അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ മുതലാളിമാരെ കാണാതിരിക്കുവാനായി പാവൽ പകൽസമയം മുഴുവൻ പല്ല സ്ഥലത്തും ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ഭക്ഷണം അന്വേഷിച്ചു രാത്രിയിൽ മാത്രം വെളിയിൽ വരികയും ചെയ്യുന്നു. കടലിൽ താങ്ങുപോയ മുതൽ കിട്ടുമോ എന്നറിയുവാൻ കടൽക്കാക്ക കടലിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുൾച്ചെടി ഒരു കളനായിത്തീർന്നു. അതു പഴിയരിക്കെ 'ഒളിച്ചിരുന്നു കമ്പിളിരോമങ്ങളുള്ള ആടിനെ കണ്ടാലുടൻ കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം കമ്പിളി അപഹരിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും കിട്ടുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നാൽ കുറെനാൾകൊണ്ടു കടമെല്ലാം വീട്ടാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്നാണ് അതിന്റെ പ്രതീക്ഷ.

രവിയ്യ കിട്ടിയ പ്രതിഫലം

ഒരുദിവസം രാവിലെ ഏതാനും ബാലന്മാർ ഒരു വിനോദയാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വനത്തിലേക്കാണ് അവർ പോയത്. അവരെല്ലാവരും ചെറിയ കുട്ടികളായിരുന്നു. വനത്തിൽക്കൂടി പട്ടണെ പ്രയാസത്തോടുകൂടി അവർ സഞ്ചരിച്ചു. കുറേകഴിഞ്ഞ് അവർ ഒരു തെളിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെ നല്ലതുപോലെ പാകമായ ഫലങ്ങളോടുകൂടിയ ഏതാനും ചാമ്പവൃക്ഷങ്ങൾ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

കുട്ടികൾ ഓരോരുത്തരായി ചാമ്പകളിന്മേൽ കയറിത്തുടങ്ങി. കയറിയവരെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ ഓരോരോ ശിഖരങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ചാമ്പയ്ക്കു തിന്നുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ കയറുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനായിരുന്നു കൂട്ടത്തിലേക്കും പ്രായംകുറഞ്ഞ ബാലൻ. അവന്റെ പേരു ജ്യോതി എന്നായിരുന്നു. അവൻ മേല്പോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. കൂട്ടക്കാർ ചാമ്പയ്ക്കു താഴെയോട്ട് ഇട്ടുകൊടുക്കുമെന്ന് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ, അവരാരും ആ സമയത്ത് അവന്റെ കാര്യം ഓർത്തില്ല.

കുറേകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജ്യോതിയുടെ ക്ഷമ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവിടെ പറന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ശല്യങ്ങളെ പിടിയ്ക്കുവാൻ അവൻ അവയെ പിന്തുടർന്നു. അവൻ കൂട്ടുകാരിൽനിന്നു പട്ടണെ ദൂരെയായി. ഒരു കുരങ്ങിൻകുഞ്ഞ് ഒരു വലിയ തെങ്ങിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടു.

ജ്യോതി കുരങ്ങിൻ കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു തള്ളക്കുരങ്ങിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടു. അതു താഴെയിറങ്ങി ജ്യോതിയുടെ പുറത്തു ചാടിക്കയറി അവനെ മാന്തുകയും കടിയ്ക്കുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. അവൻ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു. സാധുവായ ഒരു വിറകുവെട്ടുകാരന്റെ മകനായിരുന്ന രവി എന്ന ബാലൻ ജ്യോതിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു ഓടിയെത്തി. അവൻ കുരങ്ങിനെ ഓടിച്ചു ജ്യോതിയെ രക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് അവൻ ജ്യോതിയെ തോളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ജ്യോതിയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ജ്യോതി ഉയർന്ന ജാതിയിൽപെട്ട ഒരു കുട്ടിയും രവി താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരനുമായിരുന്നു. രവി പടിവാതിൽ കടന്നപ്പോൾ ജ്യോതിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് പട്ടണെ കോ

പിച്ച്. സപ്തജാതിയിൽപെട്ട ഒരുപനെ തൊട്ടതിനാൽ അയാൾ രവിയെ കഠിനമായി ശാസിക്കുകയും ചെരിപ്പുകൊണ്ടു അടിക്കുകയും ചെയ്തു. രവി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു.

വർഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. ജ്യോതി ഒരു ഡോക്ടർ ആയിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം പലിയ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ ജോലി നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു രോഗിയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടു പോയി. ഏതാനും വിറകുവെട്ടുകാരെ മധ്യത്തിലായി ഭയങ്കരമായി മുറിവേറ്റു കിടക്കുന്ന ഒരുപനെയാണു അദ്ദേഹം കണ്ടത്. മുറിവേറ്റ ആളും ഒരു വിറകുവെട്ടുകാരനായിരുന്നു. ഒരു മരം മുറിക്കുന്നതിനിടയിൽ സംഭവിച്ച ഒരു അപകടമായിരുന്നു അത്. ഒരു കാലിന്മേലായിരുന്നു മുറിവു പറ്റിയത്. ആശുപത്രിയിലേക്കു നടന്നു പോകുവാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. മറ്റു വിധേന പോകുവാൻ വേണ്ട പണവും ഇല്ലായിരുന്നു. സമർത്ഥനായ ഒരു ഡോക്ടറെ ശുശ്രൂഷ ലഭിക്കാത്ത പക്ഷം അയാളുടെ കാൽ നഷ്ടപ്പെടാനിടയുണ്ടായിരുന്നു താനും.

ഡോക്ടർ ജ്യോതി ഈ വിറകുവെട്ടുകാരനു ഭവിച്ച ആപത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി. കൂടാതെ തനിക്കു നേരിട്ട ഭയങ്കരമായ വിപത്തിൽനിന്നു തന്നെ രക്ഷിച്ച രവിയാണു പ്രസ്തുത വിറകുവെട്ടുകാരൻ എന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അന്നു രവിയ്ക്കു ലഭിച്ച പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ജ്യോതി എന്നും ലജ്ജയോടു കൂടി ഓർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും രവിയെ സഹായിക്കുവാൻ ലഭിച്ച സൗകര്യം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തന്നെ ജ്യോതി നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം രവിയെ സ്വന്തം ക്വാർട്ടിൽ കയറ്റി ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ലഭിച്ച ശുദ്ധാപ്തകമായ ശുശ്രൂഷകളാൽ കാലിനു യാതൊരു കേടും കൂടാതെ മുറിവു സുഖപ്പെട്ടു.

രവി വിചാരിച്ചു. “അന്നു ഞാൻ ചെറിയ ഒരു ഉപകാരം മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളൂ. അപ്പോൾ എനിക്കു ലഭിച്ച പ്രതിഫലം അത്ര സന്തോഷകരമായിരുന്നില്ല. നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം എന്നെങ്കിലും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്കും ചിത്ത പ്രവൃത്തികൾക്കും യോജിച്ച ഫലം നാം തന്നെയോ നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളോ പ്രാപിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.”

ഇഷ്ടികൊണ്ടുള്ള വീട്

ഒരിക്കൽ ഒരു തജ്ജാദിനു മൂന്നു കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തജ്ജാദു മക്കളെ പട്ടരെ കരുതലോടുകൂടി പരിപാലിച്ചു. അവ പട്ടരെ വേഗത്തിൽ പട്ടൻ ശക്തി പ്രാപിച്ചു.

ഒരുദിവസം കുട്ടികൾ തജ്ജാദു പഠഞ്ഞു, “അമ്മേ! ഞങ്ങൾ ഇനിയും വേറെ പല്ല സ്ഥലത്തും പോയി താമസിക്കാം. ഞങ്ങൾക്കു തനിയെ തീറ്റി അന്നെപ്പഴിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്.”

തജ്ജാദി എതിരൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. “നിങ്ങൾക്ക് അതാണ് സന്തോഷമെങ്കിൽ എനിക്കു വിരോധമില്ല. ശത്രുക്കളുടെ പായിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ആ തടിയൻചെന്നായെ ഒരിക്കലും വിശ്വസിച്ചുപോകരുത്.”

മക്കൾ :—“അമ്മ പറഞ്ഞതൊക്കെ ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടന്നുകൊള്ളാം.”

എല്ലാവരും യാത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. ആട്ടിൻ കുട്ടികൾ മൂന്നും മൂന്നു വഴിയെ തന്നെ പോയി.

ഒരു വൈക്കോൽച്ചുമട്ടുമായി പോകുന്ന ഒരുവ

നെ ഒന്നാമത്തെ ആട്ടിൻകുട്ടി കണ്ടു. അത് വൈക്കോൽ പാങ്ങിച്ച് ഒരു വീടുണ്ടാക്കി. തടിയൻ ചെന്നായ് അതിനെത്തു. അത് ആട്ടിന്റെ വീടിനു പെട്ടിയിൽ പന്നു നിന്നുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. “സ്നേഹിതാ! ഞാൻ അകത്തേക്കു വരുന്നതിനു സമ്മതമാണോ?” “അതിന് ഒരുകാലത്തും സമ്മതമില്ല” എന്നായിരുന്നു അതിനുണ്ടായ മറുപടി. ചെന്നായ് ആട്ടിന്റെ വീടു തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ച് അതിനെ തിന്നുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ ആട്ടിൻകുട്ടി കുറെ ഉണങ്ങിയ കമ്പുകൾകൊണ്ടു ഒരു വീടുണ്ടാക്കി. തടിയൻ ചെന്നായ് ആ വിവരവും മനസ്സിലാക്കി അവൻ അവിടെയും എത്തി, “സ്നേഹിതാ! ഞാൻ അകത്തേക്കു വരുന്നതിനു സമ്മതമാണോ?” എന്ന് അവൻ ആട്ടിനോടു ചോദിച്ചു. “തീച്ചയായും നിപുത്തിയില്ല” എന്ന് ആടു മറുപടി പറഞ്ഞു. ചെന്നായ് ആ വീടും അഗ്നിക്കിരയാക്കി. പിന്നീട് ആട്ടിനെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാമത്തെ ആടും ഒരു വീടുണ്ടാക്കി. അത് ഇഷ്ടികകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കിയത്. ചെന്നായ് അവിടെയും എത്തി. “സ്നേഹിതാ! ഞാൻ അകത്തു വരുന്നതിനു സമ്മതമാണോ?” എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു. “നിപുത്തിയില്ല” എന്നുമാത്രം ആടു പറഞ്ഞു.

ചെന്നായ് :—“അത്ര മൂത്തോ! നിന്റെ ഭ്രൂഷ്ണമാരെ തിന്ന വായ്ക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. കരുതിവേണം വർത്തമാനം പറയാൻ. കേട്ടോടാ, മായാ!”

ആട് :—ഓഹോ! ആയിക്കൊള്ളണം. ചെന്നായ് വളരെ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ, വീടു ഇടിച്ചു തകർക്കുവാൻ അവനു സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ അവൻ സ്നേഹഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു, “സ്നേഹിതാ! അടുത്ത ഒരു വയലിൽ ചെല്ലാമെങ്കിൽ നല്ല തിററി വേണ്ടുവോളം കിട്ടും.”

ആട് :—അതെവിടെയാണ് ?

ചെന്നായ് :—“രാമചന്ദ്രൻ മുതലാളിയുടെ വയലിലാണ്. നമുക്കു നാളെ ആരുമണിക്ക് അവിടെ പോകണം.”

അതിന്റെശേഷം ചെന്നായ് അവിടെനിന്നും പോയി. ആടു വളരുന്നേരം ചിരിച്ചു. അവൻ രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു. രാമചന്ദ്രൻമുതലാളിയുടെ വയലിലെത്തി വേണ്ടുവോളം ഇല ഭക്ഷിച്ചശേഷം തിരികെ വന്നു.

ചെന്നായ് പറഞ്ഞ സമയം തെറ്റിച്ചില്ല. കൃത്യം ആറുമണിക്ക് ആടിന്റെ വീട്ടിലെത്തി അവൻ വിളിച്ചുചോദിച്ചു, “സ്നേഹിതാ! തയാറാണോ?”

ആട് :—ഞാൻ അവിടെ പോയിരുന്നു. അഞ്ചുമണിക്കാണ് അവിടെയെത്തിയത്. എന്റെ ആവശ്യത്തിനു തിന്നശേഷം ഇങ്ങു തിരിച്ചു പോന്നു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ചെന്നായ് വളരെ കോപിച്ചു എങ്കിലും അതെല്ലാം അടക്കിയശേഷം പറഞ്ഞു, “സ്നേഹിതാ! വേറൊരു നല്ല വയൽ എനിക്കറിയാം. കുപ്പുസപാമിയുടെ വയൽ. എന്താ വരുന്നോ? നാളെ അഞ്ചുമണിക്കു തന്നെ പോകാം.”

ആട് :—സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചെന്നായ് പോയശേഷം ആടു വളരെ ചിരിച്ചു. ആട് അടുത്തദിവസം രാവിലെ നാലുമണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു കുപ്പുസപാമിയുടെ വയലിലെത്തി. ആവശ്യപ്പെട്ടിടത്തോളം ഭക്ഷിച്ചശേഷം അവൻ വീട്ടിലേക്കു തിരികെ പോയി.

പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ ചെന്നായ് അഞ്ചു

മണിക്കു തന്നെ ആടിന്റെ വീട്ടിലെത്തി അവർ തമ്മിൽ ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണം നടന്നു. ആട് വീണ്ടും തന്നെ കളിപ്പിച്ചു എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ ചെന്നായ്ക്കു വളരെ കോപമുണ്ടായി. അതൊന്നും വെളിപ്പെടുത്താതെ അവൻ പറഞ്ഞു.

“നാളെ ചന്ദ്രദിവസമാണ്. നമുക്കു വെളുപ്പിനു നാലുമണിക്കു തന്നെ ഇവിടെനിന്നു പോകണം.”

ചെന്നായ് പറഞ്ഞതുപോലെ ആടു സമ്മതിച്ചു. അവൻ പോയശേഷം ആടു നല്ലതുപോലെ ചിരിച്ചു. ആടു മൂന്നുമണിക്ക് എഴുന്നേറ്റു ചന്ദ്രത്തിൽ പോയി. കുഴൽപോലെയുള്ള ഒരു കുട്ടുവാങ്ങിച്ച് അവൻ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

ഈ സമയത്തു ചെന്നായ് ആടിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നശേഷം ചന്ദ്രത്തിലേക്കു നടക്കുകയായിരുന്നു. ആട് അവനെ കണ്ടു. ആടിനു പലിയ ഭയമുണ്ടായി. അവൻ കുട്ടയിൽ പലിഞ്ഞുകയറി. കുട്ട കുന്നിന്റെ ചരിവിൽ കൂടി താഴയോട്ട് ഉരുളുവാൻ തുടങ്ങി. ഉരുണ്ടുരുണ്ടു ചെന്നായുടെ അടുത്തെത്തി. അപ്പോൾ അവൻ ഭയന്ന് ഓടി. അതിന്റെശേഷം ആടു കുട്ടയിൽനിന്നിറങ്ങി വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

അന്ന് ഉച്ചയ്ക്കു ചെന്നായ് വീണ്ടും ആടിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നുചേർന്നു.

ചെന്നായ് :—നീ എന്താണ് ചന്ദ്രത്തിൽ പരാഞ്ഞത്?

ആട് :—ഞാൻ ചന്ദ്രത്തിൽ പോയി. ഒരു കുട്ടുവാങ്ങി. തിരികെ വരുന്ന വഴി കുട്ടയിൽ കയറി നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിയതു ഞാനായിരുന്നു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തടിയൻചെന്നായിക്കു കോപം അടക്കാൻ പഹിയാതെയായി “ഞാൻ നിന്നെ തിന്നശേഷമേ അടങ്ങുകയുള്ളൂ. നിന്റെ പുരയുടെ മുകളിൽ കയറി അവിടെയുള്ള പുകക്കുഴലിൽ കൂടി താഴയോട്ടിറങ്ങും. നിന്റെ മിടുക്കൊക്കെ അപ്പോൾ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും.”

തടിയൻ ചെന്നായ് പുരയുടെ മുകളിലെത്തി. അവൻ പുകക്കുഴലിൽ കൂടി ഇറങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആദ്യം പാൽ താഴോട്ട് ഇട്ടു. അതിന്റെ ശേഷം ശരീരവും താഴയോട്ടിറങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ താഴെയോട്ടോ മുകളിലോട്ടോ നീങ്ങാൻ പഹിയാ എന്നായി. ഈ ലാക്കു നോക്കി ആട് ഒരു തീക്കൊള്ളി എടുത്തു ചെന്നായുടെ പാൽ കരിച്ചു. വേദന സഹിക്കാൻ പഹിയാതെയായ

പോൾ ഒരുവിധത്തിൽ അവൻ പുകക്കുഴലിൽ നിന്നിളകി പുറത്തു ചാടി. അവന്റെ വാലിന്റെ പകുതിയോളം പെന്റുപോയിരുന്നു. വാലിന്റെ കായ്ത്തിൽ അവൻ വലിയ ലജ്ജതോ

ന്നി. അവൻ അവിടെനിന്ന് ഓടി ഒരു ഗുഹയിൽ താമസമാരംഭിച്ചു. പിന്നീട് ആടിന്റെ വീട്ടിനടുത്തുപോലും ചെല്ലുവാൻ അവൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.

സ്വാതന്ത്ര്യ ദാനം

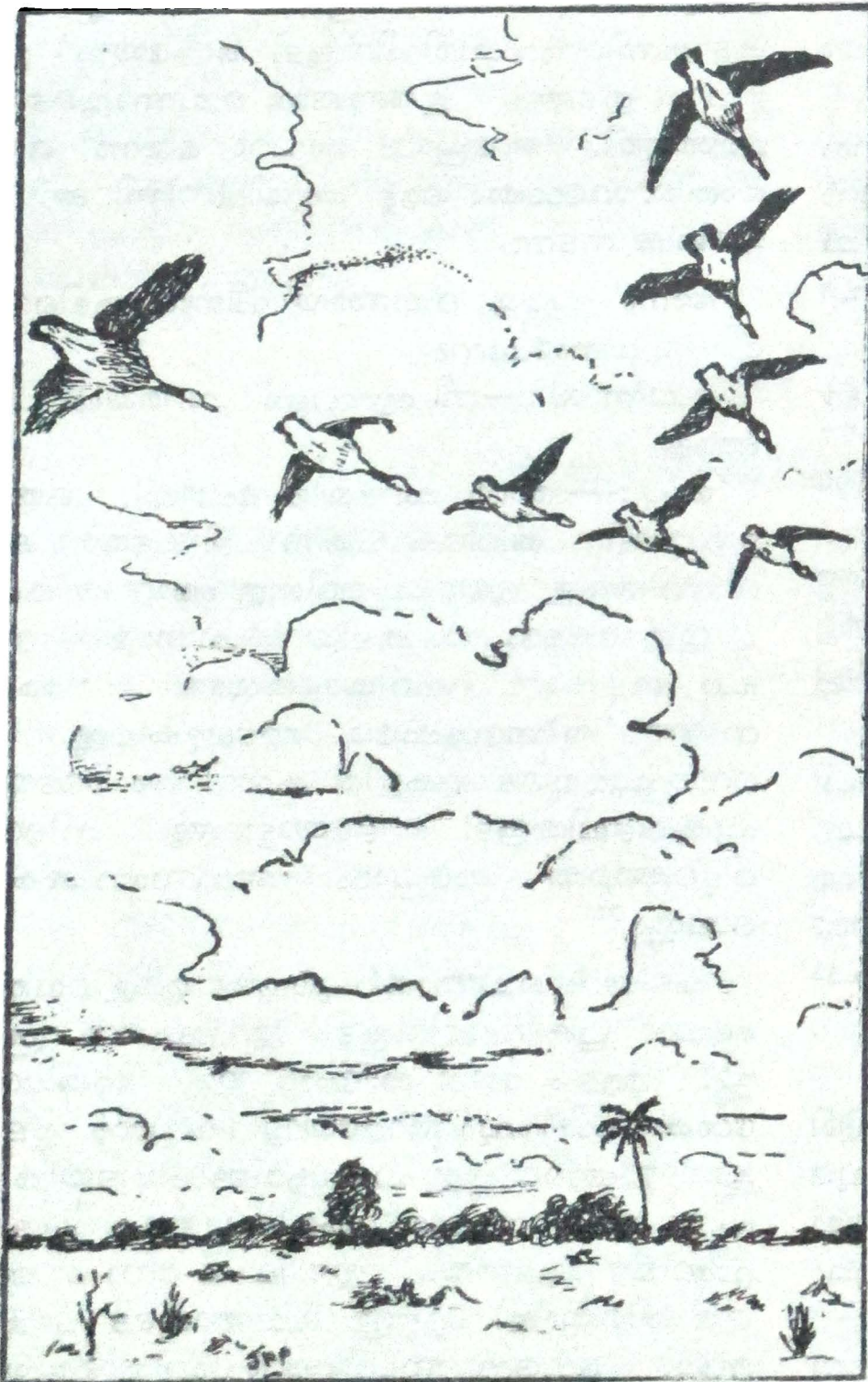
കുട്ടൻ ധീരനായ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു. അവൻ വീട്ടിൽനിന്നു തന്നിച്ചു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്നതിനും തിരിച്ചുവരുന്നതിനും പേടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീട്ടിലേക്കു പോരുമ്പോൾ വഴിയിൽ വെച്ച് ചില കുട്ടികൾ അവനോടു് വഴക്കുണ്ടാക്കി അവനെ തല്ലാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ കുട്ടൻ ധൈര്യസമേതം അവരോടു് എതിരിടുകയും

അവരെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടു് ചെന്നു്. അവൻ ആരോടും വഴക്കുണ്ടാക്കാൻ പോകയില്ല. പക്ഷേ അവനോടു് വഴക്കുണ്ടാക്കാൻ ആരെങ്കിലും തുനിഞ്ഞാൽ അവൻ അവരെ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കും.

കുട്ടൻ ഭയാലുവും ആയിരുന്നു. അന്ത്യർ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടാൽ അവൻ ഹൃദയവേദനയുണ്ടാകും. കൊച്ചുകുട്ടികളെ ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ധൈര്യസമേതം അവരോടു് പൊരുതി കൊച്ചുകുട്ടികളെ അവൻ രക്ഷിക്കും.

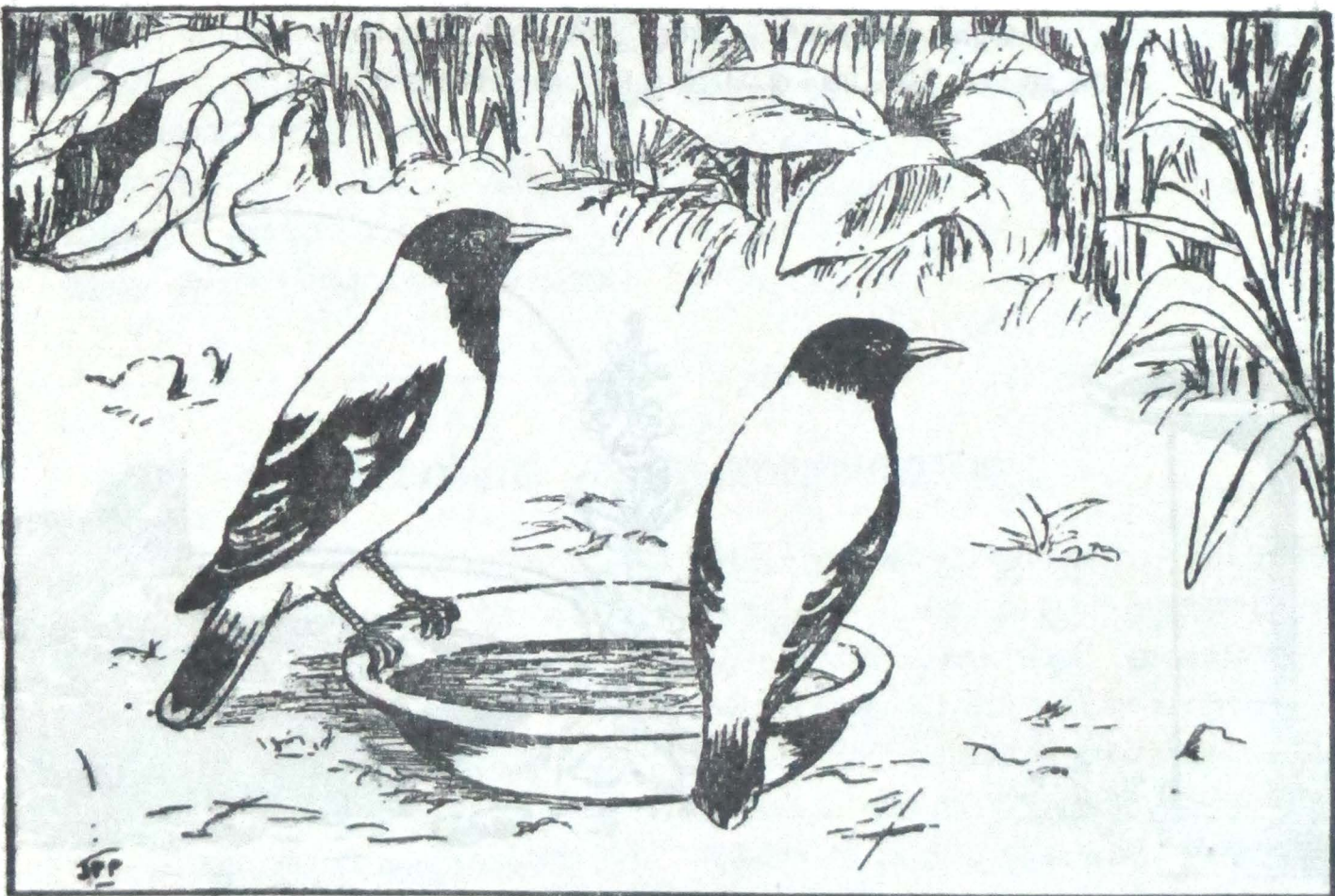
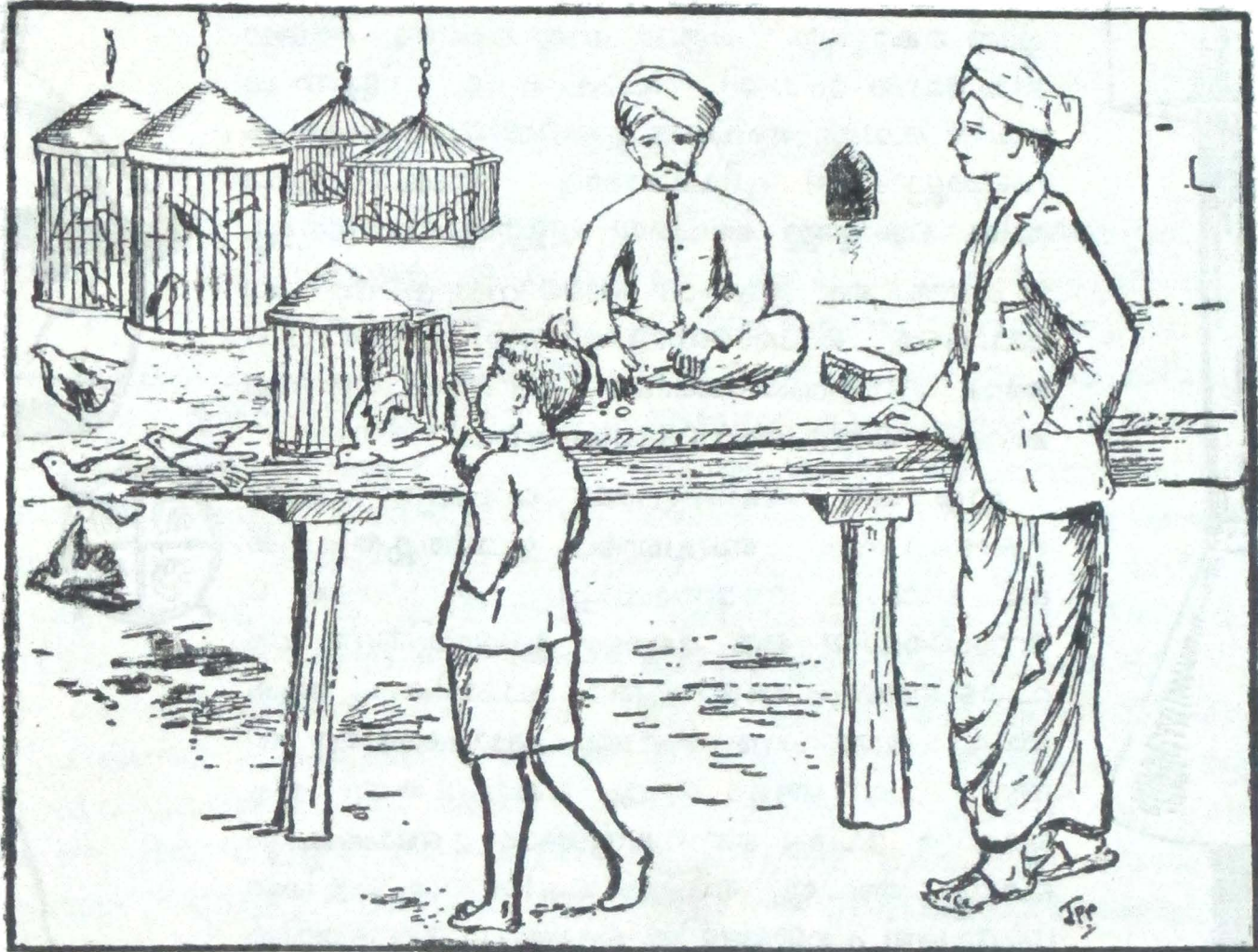
ഒന്നുകൂട്ടോടു് ഇത്ര കാരണമുള്ള ഒരു കുട്ടിയേറെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം അവൻ അങ്ങാടിയിൽ പോയി. അവിടെ മനോഹരങ്ങളായ അനേകം പക്ഷികളെ കൂടുകൂടിയിട്ടു വില്ലാൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവൻ കുറെനേരം അവിടെ നിന്നു. ആ കച്ചവടക്കാരനും ഭയാലുവായിരുന്നു. ആ പക്ഷികൾക്കു വേണ്ടേ ക്ഷണവും വെളുപ്പും കൊടുത്തു. പക്ഷേ ആ പക്ഷികൾ സന്തോഷമുള്ളവയായിരുന്നില്ല. അവ കൂടുകളിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചാടി. അവയ്ക്കു വെളിയിൽ ഇറങ്ങി പറന്നു നടക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. കുട്ടൻ ഇതൊക്കെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം കൂടുതൽ നൊന്തു.

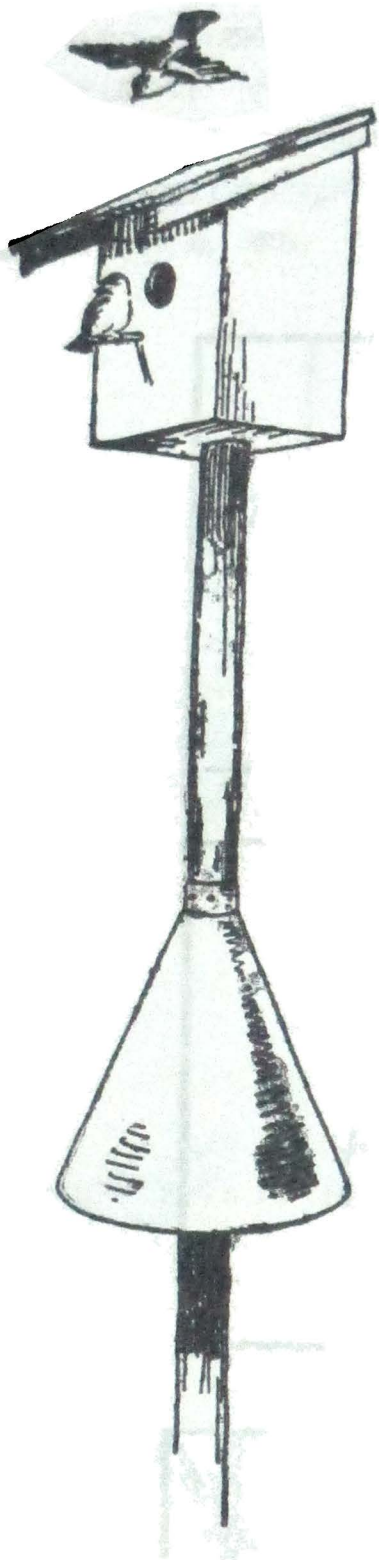
അന്നു രാത്രി അവൻ ഉറക്കം വന്നില്ല. അവൻ കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന പക്ഷികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കുറേനേരം കിടന്നു. “ഞാൻ ആ പക്ഷികളെയെല്ലാം വാങ്ങി അവയെ തുറന്നുവിടും” എന്നു അവൻ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ഉറങ്ങി.

അടുത്തദിവസം രാവിലെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് അവൻ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു : “അമ്മ എനിക്കു ആഴ്ചതോറും തരാറുള്ള പണത്തിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാനായി തിരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള പണം മുഴുവൻ എനിക്കു ഇന്നു തിരിച്ചുതരണം.

അതു കൊടുത്തു ഒരു ഫെറണ്ടൻ പേന വാങ്ങണമെന്നാണ് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ ഇന്ന് ഞാൻ അതിനു വേറെ ഒരു ആവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഏദയത്തെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം അതു

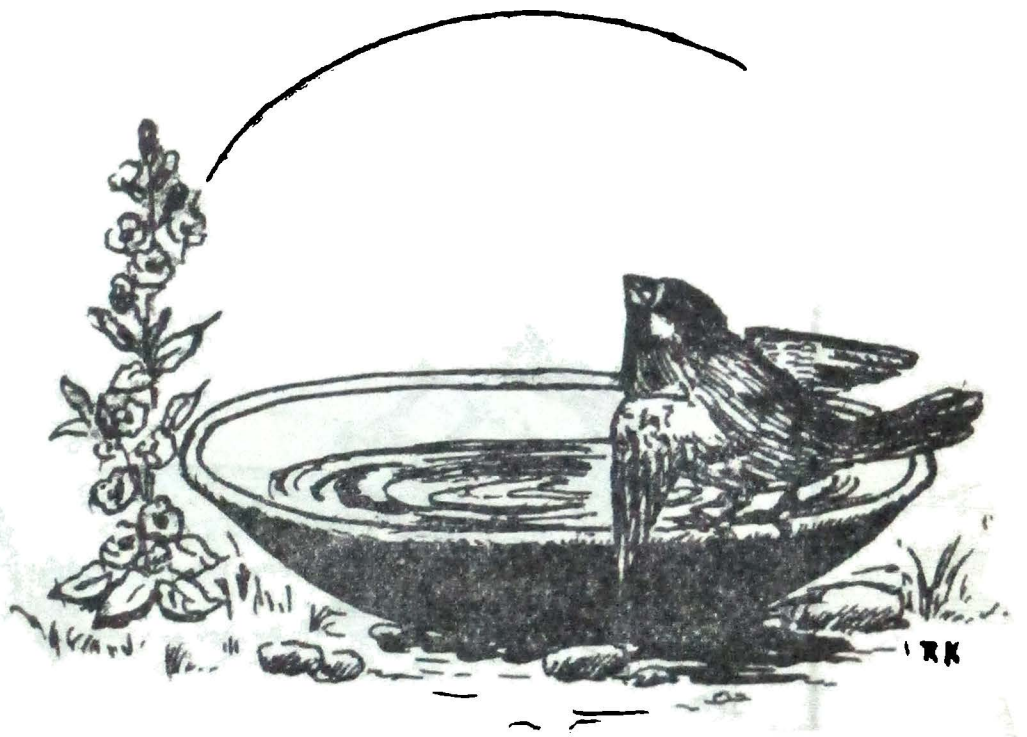
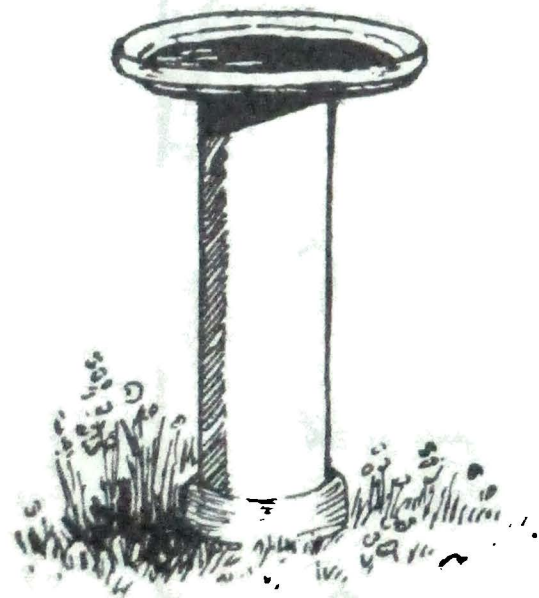
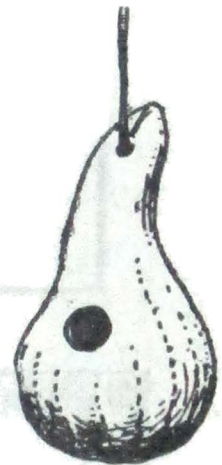
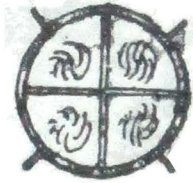
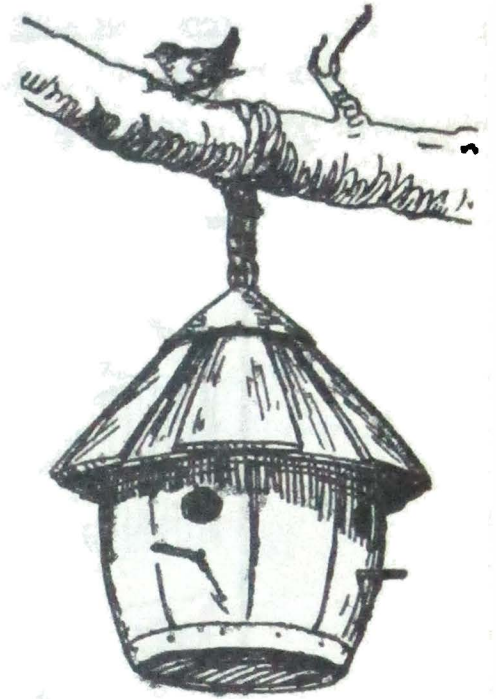
കൊണ്ടു സാധിക്കണം. ജന്തുക്കളോട് കരുണയു
ജ്വനാകണമെന്നു അമ്മ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു
ല്ലോ. ഞാൻ പഠിച്ചതു പ്രയോഗിക്കാൻ എനി
ക്കു ഒരു അവസരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.”

അമ്മയുടെ കണക്കിൽ കുട്ടന്റെ പേരിൽ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന അഞ്ചര രൂപാ അമ്മ അവന്റെ ക
യ്യിൽ കൊടുത്തു. കുട്ടൻ അതുകൊണ്ടു അങ്ങാ
ടിയിലേക്കു പോയി. പക്ഷികളെ വില്ക്കുന്ന ക
ടയിൽ ചെന്നു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പക്ഷിക
ൾക്കെല്ലാംകൂടി വിലപറഞ്ഞു. അഞ്ചര രൂപ
വില കൊടുത്തു അവയെ എല്ലാംകൂടിവാങ്ങിച്ചു.

കുട്ടൻ ആ കൂടുകൾ ഓരോന്നു തുറന്ന് പ
ക്ഷികളെ ഓരോന്നോരോന്നായി ഇറക്കിവിട്ടു.
അവ സന്തോഷത്തോടെ പറന്നുപോകുന്നതു
കണ്ടിട്ടു കുട്ടൻ ആനന്ദചിത്തനായി.

ഇതു ഒരു കുലീനനായ മനുഷ്യൻ കണ്ടു
കൊണ്ടുനിന്നു. ബാലന്റെ ഉചിതകൃത്യം ക
ണ്ടു് അയാൾ സന്തോഷിച്ചു. അയാൾക്കു മ
നോഹരമായ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. അ
വിടെ അയാൾ അനേകതരം പക്ഷികളെ ആക
ഷ്ടിച്ചുവരുത്തിവന്നു. അവയ്ക്കു ക്ഷാമകാലത്തു തി
ന്നാൻ ധാന്യങ്ങളും മറ്റും കൊടുക്കുകയും കൂടു
കെട്ടാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും
ചെയ്തു. അവയ്ക്കു വെളം കുടിക്കാനും കുളിക്കാ
നുംവേണ്ടി പാത്രങ്ങളിൽ വെളവും തോട്ടത്തിൽ
അങ്ങുമിങ്ങും വച്ചിരുന്നു.

അദ്ദേഹം കുട്ടന്റെ അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ
പേരും വീട്ടുപേരും ചോദിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം

അയാൾ കുട്ടന്റെ അച്ഛന്റെ പേർക്കു ഇങ്ങനെ ഒരു എഴുത്തഴിയി.

“നിങ്ങളുടെ മകൻ കൊച്ചുകുട്ടന്റെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവും വഹിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണം. അവന്റെ പഠിതപം കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ തന്നെ അവനു ഒരു ജോലി കൊടുക്കാം. ന്യായ

മായ ശമ്പളവും കൊടുത്തുകൊള്ളാം.”

കുട്ടന്റെ അച്ഛൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു. കുട്ടൻ ഉത്സാഹത്തോടെ പഠിച്ചു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രം അവൻ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു. അവൻ സമർത്ഥനായ ഒരു ഉദ്യാനപാലകനും പക്ഷിസ്നേഹിയുമായിത്തീർന്നു.

അഹങ്കാരിയായ വിമല

കമലയോ വിമലയും സഹോദരികളാണ്. ഇവർ വിധവയായ ഒരു അമ്മയുടെ കൂടെ ഒരു വനത്തിനു സമീപം താമസിച്ചിരുന്നു. കമല സൽസ്വഭാവിയും കരുണയുള്ളവളും ആണ്. പക്ഷെ വിമല ദുസ്വഭാവിയും ഭൂതദയ ഇല്ലാത്തവളും ആയിരുന്നു. അമ്മയ്ക്ക് വിമലയോടാണ് കൂടുതൽ സ്നേഹം. അതിനാൽ കമലയ്ക്ക് വീട്ടുജോലികൾ മുഴുവൻ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അരിവയ്ക്കുക, കാട്ടിൽ പോയി വെള്ളം കൊണ്ടുവരിക മുതലായവയായിരുന്നു ഇവളുടെ പ്രധാന ജോലികൾ. ജോലികൾ പലതും തെറ്റിപ്പോയാൽ വിമല വളരെ കഠിനമായി കമലയെ ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം പതിവുപോലെ ഒരു മൈൽ ദൂരെയുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുവാൻ കമല പോയി. വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു സ്വല്പം വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. കമല സന്തോഷത്തോടുകൂടി വെള്ളം കൊടുത്തു. അതീവ സന്തോഷത്തോടുകൂടി വന്നദേവതയായിരുന്ന ആ സ്ത്രീ “നി സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഓരോ രത്നം വീഴട്ടെ” എന്നു അനുഗ്രഹിച്ചു. കമല വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ “നി ഇത്ര താമസിച്ചുവന്നത് എന്താ

ണ്?” എന്നു കോപത്തോടുകൂടി വിമല ചോദിച്ചു. കമല സംഗതികളെല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു നല്ല രത്നം വായിൽനിന്ന് നിലംപതിച്ചു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ വിമലയ്ക്ക് തനിക്കും ഇങ്ങനെ കിട്ടണമെന്നു വിചാരിച്ച് പിറ്റേദിവസം വെള്ളം കൊണ്ടുവരുവാൻ പോയി. വെള്ളം കോരുവാൻ അറിയാൻ വയ്യാത്തതുകൊണ്ടു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കോരിതുടങ്ങി. വന്നദേവത വരുമ്പോൾ വെള്ളം കൊടുക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നപ്പോൾ ഒരു പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീ വന്നു വെള്ളം തരുമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. “നിന്നക്കായിട്ടല്ല ഞാൻ വെള്ളം കോരിയത്. നീവേ ഗം പൊയ്ക്കാ” എന്ന് വിമല ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ട് കോപാക്രാന്തയായ വന്നദേവത “നി സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഒരു തവള ചാടട്ടെ” എന്ന് ശപിച്ചു. കമല സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രത്നവും വിമല സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു തവളയും വീണു. ധനികയായിത്തീർന്ന കമല പാവങ്ങളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് വളരെയധികം സുഖമായി താമസിച്ചു.

J. Samuel.

കുടിലിൽനിന്നു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു

ഒരു രാജ്യത്ത് ഒരു ധനവാൻ താമസിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ അടുത്ത് ഒരു ദരിദ്രനും പസിച്ചിരുന്നു. കുഴിയുന്നതും ആ ദരിദ്രനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു ധനവാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നു. ആ ദരിദ്രന്റെ പ്രധാനസ്വപ്നം ഒരു പശു ആയിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം രാത്രി തന്റെ ഭൂതന്മാരെക്കൊണ്ടു ദരിദ്രനായ ആ മനുഷ്യന്റെ പശുവിനെ ധ

നവാൻ കൊല്ലിച്ചു. രാവിലെ ഉണർന്നുനോക്കിയപ്പോൾ പശു ചത്തുകിടക്കുന്നതു കണ്ട് അയാൾ വളരെ ധ്വസനിച്ചു. തുകലിനു ചക്രംകിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ച പശുവിന്റെ തുകലുംകൊണ്ടു അയാൾ ചന്തയിലേക്കു പോയി. പോകുന്നവഴി അയാൾ ഒരു കാട്ടിൽ അകപ്പെട്ടു. അയാൾ ഒരു മരത്തിൽ കയറി ഇരുന്നു.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് മൂന്നുകുറുപ്പാൽ ഈ മനുഷ്യൻ കയറിയിരുന്ന മരത്തിന്റെ തണലിൽ വന്നിരുന്നു അവരുടെ സ്വത്തിനെ ഭാഗിച്ചു. ഒരു കള്ളൻ കണ്ണുപൊട്ടുന്നായിരുന്നു. അവൻ മറുപടിയോടെ പറഞ്ഞു:—എനിക്ക് കണ്ണുകാണാൻവയ്യ. എന്റെ പക്ഷം കുറച്ചാൽ മുകളിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവം കാണും. അതു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ചാണെന്നു വിചാരിച്ച മുകളിൽ ഇരുന്ന മനുഷ്യൻ പേടിച്ചു. അറിയാതെതന്നെ തുകൽകെട്ട് അയാളുടെ കൈയിൽനിന്നു വീണുപോയി. കള്ളന്മാർ പേടിച്ച് ഓടിപ്പോയി. ദരിദ്രൻ ആ സ്വത്തെല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ട് അവന്റെ പിട്ടിലേക്കു പോയി.

ഒരു പശുവിന്റെ തുകൽ വിറ്റിട്ട് അന്നേ കായിരം പവൻ കിട്ടി എന്നു ധനവാൻ അറിഞ്ഞ് അയാളുടെ പശുക്കുട്ടുടെ തുകൽ എടുത്തു ച

ന്തയിൽ വില്ക്കുന്നതിനായ്ക. ചന്തയിൽ കൊണ്ടു പോയിട്ട് അവിടെ തുകലിനു വലിയ വില ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

ധനവാൻ കോപിച്ച് ദരിദ്രന്റെ വീടിനു തീവെച്ചു. അയാൾ ചാരവും എടുത്തുകൊണ്ടു ചന്തയിലേക്കു പോയി. ഈ പ്രാവശ്യവും മുൻപിലത്തെപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. ചാരം വിറ്റിട്ട് ഇത്രയും ധനം കിട്ടിയെന്നു ധനവാന്നറിഞ്ഞു തന്റെ വീടിനു തീവെച്ചു ചാരം ചന്തയിൽ വില്ക്കുന്നതിനു കൊടുത്തയച്ചു. ചാരത്തിനു ചന്തയിൽ ഒരു വിലയും ഇല്ലായിരുന്നു ഇങ്ങനെ ധനവാൻ ദരിദ്രനായി. ദരിദ്രനായിരുന്ന മനുഷ്യൻ കച്ചവടംചെയ്തു വലിയ ധനവാനാകുകയും ചെയ്തു.

K. Koshy.

നീതി സമുപ്രധാനം

ഒരു രാജാവിനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. കനിയുപുത്രൻ ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ അഹങ്കാരിയും സ്വാർത്ഥനും ആയിരുന്നു. രാജാവിന്റെ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹം രാജാവായെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്സഭാവിധിയായ അനുജനോടായിരുന്നു എല്ലാവരും സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നത്.

ഈ കാരണത്താൽ പുതിയ രാജാവിനു തന്റെ അനുജനോടു ശത്രുത തോന്നി അവൻ ഒരു ക്രൂരനായും നൂറു രൂപയും ഭാഗം ചെയ്തിട്ട് അവനെ അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നിറക്കിവിട്ടു.

കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. “നീ എന്റെ നേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ട് എന്നെ എത്രക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാണോ?”

അതിനുത്തരമായി അവന്റെ സഹോദരൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഒരിക്കലും അല്ല. ജ്യേഷ്ഠൻ നീതിയില്ലാത്തവനാണെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.”

രാജാവ്—“നീ അപ്രകാരം പറഞ്ഞാലും ഞാൻ വകവെക്കുകയില്ല. നീതിയില്ലാത്ത ഒരുവനു മാത്രമേ ലോകത്തിൽ പണവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ.”

സഹോദരൻ—“നീതിയാണ് അനീതിയെക്കാൾ നല്ലതെന്നു ഞാൻ പറയാം പിണങ്ങാം.”

രാജാവ്—“നിന്റെ 100 രൂപാ പന്തായമായി വെക്കുക. നമുക്ക് ഇനി ആദ്യം കാണുന്ന ആളുടെ അഭിപ്രായംപോലെ നിശ്ചയിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാരുടെയും സംഭാഷണം സാത്താൻ ഒളിഞ്ഞുനിന്നു കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഒരു സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു നീതികേടാണ് നീതിയെക്കാൾ നല്ലതെന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഇളയ സഹോദരന്റെ പണം മുഴുവൻ നഷ്ടമായി. എന്നിട്ടും നീതി അനീതിയെക്കാൾ നല്ലതാണ് എന്നു ബലമായി വാദിച്ചു. പിന്നെയും പിന്നെയും പന്തായം വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല സാധനങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ രാജാവു ചോദിച്ചു. “ഇനിയും നീ എങ്ങിനെയാണ് പന്തായം പിണങ്ങുക. നിന്റെ കണ്ണിന്റെ കായ്ക നി പന്തായം വയ്ക്കുമോ?”

“ഓഹോ അതിനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്” എന്ന് ഇളയ സഹോദരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ രാജാവു സഹോദരന്റെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു. മുറിവേറാത്ത യുവാവ് ഒന്നും മറുപടി പറയാതെ അവിടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അരുവിയുടെ കരയ്ക്ക് നിന്നിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ തണലിലേക്കു ഒന്നു കൊണ്ടു പോയാൽ മതി എന്നു മാത്രം ആവശ്യപ്പെട്ടു. രാജാവു സഹോദരനെ അവിടെ ആക്കിയുപോയപ്പോൾക്കകയും ചെയ്തു. കണ്ണു പൊട്ടുന്നായ ആ യു

വാവ് ആ മരത്തണലിൽ പട്ടെ നേരം കഴിച്ചു. എന്നിട്ടും ആരും ആ പഴി പണില്ല. നേരം സന്ധ്യയായി. ഒരു നിമിഷത്തിനും ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. എങ്കിലും കണ്ണിന്റെ വേദനമൂലം ഉറക്കം പണില്ല. അങ്ങനെ അവിടെ കിടക്കുമ്പോൾ അരുവിയിൽ വെള്ളം അനങ്ങുന്ന ശബ്ദവും ആളുകൾ ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദവും കേൾക്കുന്നു. ആരായിരിക്കാം ഈ രാത്രിയിൽ ഇവിടെ കളിക്കുന്നത്. പനഭേദതകളുടെ കഥകൾ നേരായിരിക്കാം എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കുളിയെല്ലാം മതിയാക്കി പത്മമാനം പറയാൻ തുടങ്ങി. ഒരാൾ പറഞ്ഞു. ആ രാജാവിന്റെ പുത്രി ഈ അരുവിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കുളിച്ചാൽ അവളുടെ കഷ്ടം മാറിപ്പോകുമായിരുന്നല്ലോ. അവളുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഉള്ള കറച്ചിലും മുറവിളിയും ചില്ലറയൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ നമ്മളുടെ ഈ സ്വകാര്യം ആർക്കും അറിയാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഹാ ഈ മനുഷ്യരെയാക്കെ ഞാൻ എത്രമാത്രം വെറുക്കുന്നു.”

കൂമേണ അവിടമെല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായി. സൂര്യൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതുപോലെ ആ യുവാവിനു തോന്നി. പതുക്കെ അദ്ദേഹം ഇഴഞ്ഞു വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം തല വെള്ളത്തിൽ മുക്കി. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിനു രണ്ടിനും കാഴ്ച ലഭിച്ചു. അയാൾക്ക് അത്ഭുതകരമായ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ആ രാജാവിന്റെ മകളെ മറന്നില്ല. ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം ആ കുമാരിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി. നടന്ന സംഭവങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

വേഷംമൂലം രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ അറിയാതിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ കഥ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. ഉടൻതന്നെ അവിടെനിന്നും വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി രാജാവ് ആളുകളെ അയച്ചു. വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന കുമാരി മൂന്നു പ്രാവശ്യം അതിൽ കുളിച്ചു. പൂണ്ണ സൗന്ദര്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവു കുമാരിയെ ആ യുവാവിനു വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കാതെയിരുന്നെങ്കിൽ പട്ടെ അതിശയംതന്നെയായിരുന്നേന്നും അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടെ സുഖമായി ജീവിച്ചു.

എന്നാൽ തന്റെ സഹോദരനു കാഴ്ച ലഭിച്ച് ഒരു സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഭൃഷ്ടനായ ആ രാജാവ് ആ പക്ഷത്തിന് എന്തോ അനൂതശക്തിയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി രാത്രിയിൽ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു. അധ്വരത്തിൽ സൗന്ദര്യവതികളായ കുറെ യുവതികൾ കുളത്തിൽനിന്നു പോങ്ങിപ്പന്നു വിലാപം തുടങ്ങി. “നമ്മുടെ രഹസ്യം പുറത്തായിരിക്കുന്നു. ഈ കുളം മലിനം ആയിപ്പോയി. ഇനിയും രോഗികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഇവിടെ പന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ആരാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്?” എന്നിങ്ങനെ അവർ കരഞ്ഞുപറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടുകൊണ്ട് രാജാവ് ജിജ്ഞാസമൂലം മുൻപോട്ട് ആഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിടിച്ചിരുന്ന കമ്പ് ഒടിഞ്ഞു ശബ്ദമുണ്ടായി. ഇതു കേട്ട് ആ പനഭേദതകൾ പഞ്ചകൻ ഇവിടെയുണ്ട് എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാജാവിനെ പിടിച്ചു കുളത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

നീതി സർവ്വപ്രധാനം.

ആരോഗ്യപംക്തി

ശരീരസുഖത്തിനുവേണ്ടി നാം പാലിക്കേണ്ട നിയമങ്ങൾ

ഒരു കാർ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു ഡ്രൈവർ എങ്ങിനെ അതിനു കേടുപറ്റത്തുണ്ടാവാം, അതുപോലെ തന്റെ ശരീരത്തെ സൂക്ഷിച്ചാൽ കഴിയാത്ത ഒരാൾ സ്വശരീരത്തെത്തന്നെ വേഗം നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു.

ശരീരത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അതിനെ ആരോഗ്യപത്താക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ

സംഗതികൾ താഴെക്കാണുന്ന ആറു നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കും.

(1) ശരീരത്തിനു തക്കതായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(2) ധാരാളം സൂര്യപ്രകാശവും ശുദ്ധവായുവും ദേഹത്തിനു ലഭിക്കണം.

(3) ശരീരം അതിലുള്ള മലിനസാധനങ്ങളെ

ഇടവിടാതെ പുറത്തു തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

(4) ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം ശരീരത്തിന് കേടു തട്ടാതെ വേണ്ടവിധം സൂക്ഷിക്കണം.

(5) ശരീരത്തിന് ദിവസേന ശരിയായ പ്യായാമവും വിശ്രമവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(6) വിഷഭൂപുഷ്പങ്ങളും രോഗാണുക്കളും അകത്തു പ്രവേശിക്കാൻ ഇടയാക്കാതെ ശരീരത്തെ സഭാ

നന്നായി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

ഈ ആറു നിയമങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതിരിപ്പാനും ദീർഘായുസ്സ് പ്രാപിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് അനുഷ്ഠിക്കാതിരുന്നാൽ അത് എപ്പോഴെങ്കിലും രോഗകാരണമായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

N. P. Alexander.

എറുമ്പിന്റെ ശല്യം

ആരോഗ്യസംബന്ധമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നിരുപദ്രവിയായ ഒരു ജീവിയാണ് എറുമ്പ്. എങ്കിലും അതു നമുക്കു പട്ടരെ ശല്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

എറുമ്പിന്റെ കൂടു കണ്ടുപിടിച്ച് അതിൽ മണ്ണെണ്ണ ഒഴിക്കാമെങ്കിൽ റാണിയും വേലക്കാരും ഒന്നാകെ നശിച്ചുപോകും. എറുമ്പിനെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഉത്തമമാർഗ്ഗമാണിത്.

കുറെ പഞ്ചസാരയും പൊൻകാരവുംകൂടി കലർത്തി ഒരു അപ്പക്കഷണത്തിന്റെ മുകളിൽ നിർത്തി എറുമ്പിനു വേഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥാനത്തു വെക്കണം. അതു വേലക്കാർ ഭക്ഷിക്കുകയും റാണിക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതും എറുമ്പിനെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള പഴിയാണ്.

വെള്ളത്തിൽകൂടി എറുമ്പു സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. ധനികന്മാരല്ലാത്തവർക്കും എറുമ്പിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടാകാത്തവിധത്തിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനായി ചെയ്യേ

ണ്ടത് ഇത്രമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഒരു പരന്ന പാത്രത്തിൽ കുറെ വെള്ളം ഒഴിച്ചിട്ട് ഭക്ഷണം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രം അതിൽ വെക്കണം.

സാധാരണയുള്ള ഒരു പിഞ്ഞപ്പെട്ടിക്കു നാലു കാലുകൾ തറയ്ക്കണം. നാലു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചിട്ട് ഓരോന്നിലും ഓരോ കാലു വെക്കണം. പെട്ടി ഭിത്തികളിനുമേലോ മറ്റോ ചാരിയിരിക്കാൻ പാടില്ല.

ഈ പെട്ടിയുടെ വശങ്ങളിൽ പലകയ്ക്കു പകരം കമ്പിവലയോ അകലത്തിൽ നെയ്ത്തുള്ള തുണിയോ വച്ചു തറയ്ക്കാമെങ്കിൽ ഭക്ഷണത്തിൽ ഇറച്ചുവന്നു പറ്റുന്നതല്ല. കാറ്റു കയറി ഇറങ്ങുവാൻ സൗകര്യമുള്ളതിനാൽ ഭക്ഷണസാധനം കേടുകൂടാതെ പട്ടരെനേരം ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. പെട്ടിയുടെ നാലു വശങ്ങളിലും മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം കമ്പിവലയോ തുണിയോ തറയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. ഇവക കായ്ക്കങ്ങൾ അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവർ ചൂരക്കമാണ്. എങ്കിലും ഇതൊക്കെ ഓപ്പിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താകാനിടയില്ലല്ലോ.

കവിതാപങ്തി

നീതിപ്രിയൻ

(കണ്ണപർവ്വതം)

പുകൾ പെരുകിടും മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിൽ
അഖില ലോകരാജഭിവന്ദ്യനായ
മഹീപതിയക്ബർ തനയനായിടും
'സലിം' 'ജിഹാൻഗിർ'നമ്പര നാമത്തെ
ധരിച്ച സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചു വാഴവെ
ധരയിലുള്ള തൻ പ്രജാ സമൂഹത്തിൽ

ഭരിതമാക്കുമേ-യുദ്ധിതമാകാതെ
ശരിക്കു നീതി താൻ നടത്തണമെന്നു
കരുതി മാർഗ്ഗമൊന്നതിനു വേണ്ടതു
നരപതിയഹോ നിനച്ചു നിക്ഷിച്ചു.
അരമനയുടെ പുരോഭാഗം തന്നിൽ
ചെറിയൊരു മണി വലിച്ചു ബന്ധിപ്പാൻ

കരുത്തരാം ഭടനിരയൊടാജ്ഞാപി-
ച്ചുരത്ത മോദമോ-ടവരതു ചെയ്യു.
“കടുത്ത സങ്കടമനുഭവിപ്പവർ
ഉടനടി വന്നു മണിയടിക്കുകിൽ
അര നിമിഷവും സമയം തെറ്റാതെ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ഞാൻ പരിഹരിച്ചിടാം.”
അരചനിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു ചെയ്യു
മരുവിട്ടുന്നമുഖമാരു മിനം റാണി
പെരുത്ത സൗന്ദര്യം തുളുമ്പും ‘ആർജിഹാൻ’
കരു വിനോദത്തിന്നുരമന തന്നി-
ലിരുന്നു കൈത്തോക്കു നിറച്ചുകൊണ്ടുഹോ
വെടിവെച്ചു രസിപ്പിരിക്കുവേയതി-
ലൊരു വെടിയെന്നു തറച്ചു സാധുവാ-
മൊരു രജകൻ തന്നുടലിൽ ഘോരമായ്.
അവനവിടെത്താൻ മരിച്ചു വീണഹോ
അവന്നരികിലങ്ങലക്ഷി നിന്നൊരു
രജക നാരിയോ വളരെ കേണുകൊ-
ണ്ടരച സന്നിധിയുണ്ടെന്നു സങ്കടം
അറിയിക്കതന്നെന്നുറച്ചുകൊണ്ടവർ
നിറഞ്ഞ ഓടിയത്തോടടുത്തു തന്നെ
അരമനയുടെ അടുത്തു ചെന്നഹോ
പെരിയൊരു ഘണ്ടാരവം മുഴക്കിനാർ.
ഗുരുതരങ്ങളാം ഭരണകാര്യങ്ങൾ
കരുമിച്ചു മനുസഭയോടു ചേർന്നു
പരിയാലോചിച്ചു വന്നിട്ടു മന്നവൻ
മണിനാദം കേട്ടു തപരിതമായ് തത്ര
വടിവൊടു ചെന്നു വിവരമൊക്കെയും
മടവാർ തന്നൊടു മനസ്സിലാക്കിനാൻ.
രജക സ്ത്രീയുടെ രജകളെ നൂപൻ
നിജ ഭടന്മാരെ വിളിച്ചു കല്പിച്ചാൻ :—
“അപരാധം ചെയ്യു നരാധമൻ തന്നെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടിഹ വരുവിൻ വേഗത്തിൽ ”
നൂപാജ്ഞപോലവർ അര നിമിഷത്തിൽ
നൂപസവിധത്തിലുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ:—
“മഹാമതേ ! വിനവരുത്തിയതങ്ങ-
മഹിത കീർത്തിക്കു നിദാനമാം റാണി-
തിരുമനസ്സിലെ കരലതയെന്നാ-
ണറിവടിയാരെ തുണയ്ക്കണം വിഭോ ! ”
മൊഴിയിതു ശ്രവിച്ചുവെട്ടു തൻമുഖം
വിളറി മന്നവൻ മിഴിച്ചു നിന്നുപോയ്
ശരിക്കു നീതി താൻ പരിപാലിക്കുമെ-
ന്നുറച്ചു നൽകുമാ മുഖത്തോടു കൂടെ
കമലലോചന കളിച്ചുകൊണ്ടു താ-
നമരുന്നൊരനുജപുരത്തിലെത്തിനാൻ.

കമയറിയാതെ കളി തുടന്നുകൊ-
ണ്ടിരുന്ന ആർജിഹാൻ കണവനെക്കണ്ടു
പ്രണയപൂർവ്വമങ്ങണഞ്ഞു സൽക്കരി-
ച്ചരികിലെത്തിട്ടു കശലമോതിനാർ.
രജകനു ഭൃതിയുണ്ടിച്ചു വൈധവ്യം
രജക നാരിയെ വരുത്തിവെച്ചൊരു
ചെറിയ കൈത്തോക്കു കരത്തിൽ മേടിച്ചു
തപരിതമായ് പുറത്തിറങ്ങി മന്നവൻ
പുറകെ ഭാഗ്യയുമിറങ്ങി മെല്ലവേ
കഴിഞ്ഞതൊന്നുമെയറിയാതെ സാധുവി.
ഇരുവരും കൂടി രജക സ്ത്രീയുടെ
അരികിലെത്തിനാർ പറഞ്ഞു ഭൂപതി !
“ധവനു ഓർത്തു വരുത്തി വൈധവ്യ-
മിവർ നിനക്കു ചേർത്തു വിധം തന്നെ
ഇവനെ നിഗ്രഹിച്ചിവിടുകും വൈധവ്യ-
മണയ്ക്കുവാനിതാ തരുന്നീയായുധം.”
ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു വിരിഞ്ഞ മാറിടം
തുറന്നു കാണിച്ചു; ഭയന്നു രാജനിയും.
രജക നാരിയെ നിലയ്ക്കു നിന്നുപോയ്
ഭടന്മാരെ മലച്ചു നിന്നുപോയ്
ഇളയ്ക്കു നാമനൊരിടുകുമെന്നിയേ
തെളിഞ്ഞു തന്നെയൊ നിലയ്ക്കു നില്ക്കായ്.
കടുവിലിങ്ങനെ പറഞ്ഞു നാരിയും
ഇടറിത്തൻ ഗുഹിതനെച്ചു പൊട്ടി:
“മയവായി പ്രഭോ ! ക്ഷമിക്കണേ ഭവൽ
പ്രിയ മഹിതി തൻ മനസ്സറിയാതെ
പിഴവന്നു പോയെന്നറിഞ്ഞു ഞാനിതാ
കഴലിണ തൊഴുന്നഭയം നൽകണേ.
തിരുമനസ്സിലെയനർഹമാം ജീവൻ
ഒരിക്കലുമിവർ ഹനിക്കയില്ലഹോ !
ഇടറിനിയിവർക്കു പോലുമില്ല
വിടുകൊണ്ടിടവാനനുവദിച്ചാലും ”
പരമ സാധുവായും രജക നാരി തൻ
പരമാർത്ഥമൊഴിയിവണ്ണം കേട്ടപ്പോൾ
കരളലിഖൊടാം നരപതി തൻറ
സരസിജമിഴിക്കുവേണമെന്നായ്
കരുതിവെച്ചിരുന്നൊരു പ്രഭേശത്തെ
കരമൊഴിവായി കൊടുത്തു സാധുവിൻ
ഓരിതം തീർത്തു തന്നഭിധാനം നാട്ടിൽ-
പരത്തി ‘നീതി തൽപരനെ’ന്നുള്ളൊരു
പെരുമ പൂണ്ടതാൻ മഹിയിൽ ഭീഷണാർ
മരുവി മന്നവൻ പരം കൃതാർത്ഥനായ്.

Sosamma Samuel.

കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ

കാണാതപോയ കമ്പിളിപ്പുതപ്പ്

(ആർ. മാധവപ്പെ, തുറവൂർ)

[ലബ്ധനിലെ സൂസ്ക്രോണികിൽ എന്ന പത്രം ചരികൾ കൊച്ചുക്കുട്ടികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഒരു ചെറുകഥാനിർമ്മാണമത്സരം നടത്തുകയുണ്ടായി. ആ മത്സരത്തിൽ സമ്മാനാർഹമായിത്തീർന്ന കഥയാണിത്. ഇതിന്റെ ഏഴുതൂക്കാരൻ ഏഴു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു ബാലനാണത്രെ.]

ഒരിക്കൽ ഒരിടത്ത് ഒരു പെള്ളാടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ പക്കൽ പട്ടരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു കമ്പിളിപ്പുതപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അത് എങ്ങനെയോ കാണാതെപോയി. പെള്ളാടു പല ദിക്കിലും അന്വേഷിച്ചു. ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അവസാനം അത് തൊഴുത്തിൽ ചെന്നു കാളയോടു ചോദിച്ചു:—“കാളേ! എന്റെ പൊന്നു കാളേ! നീ കമ്പിളിപ്പുതപ്പു കണ്ടുപോ?”

“സ്നേഹിതാ! ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ. അതെവിടെ എന്നുന്വേഷിക്കുന്നതിൽ വേണമെങ്കിൽ ഞാനും സഹായിക്കാം” എന്നായിരുന്നു കാളയുടെ മറുപടി. കാളയും പെള്ളാടുംകൂടി കമ്പിളിപ്പുതപ്പന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. വഴിയിൽ മേഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഒരു കുതിരയെ അവർ കണ്ടെത്തി. പെള്ളാടു ചോദിച്ചു:—“കുതിരേ! കുതിരേ! നീ ഭംഗിയുള്ള ഒരു കമ്പിളിപ്പുതപ്പു കണ്ടുപോ?”

“ഇല്ല നിങ്ങളുതന്നേപോയിട്ടു നടക്കുകയാണോ? വേണമെങ്കിൽ ഞാനും സഹായത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കൂടെ പരാം” എന്നു കുതിര പറഞ്ഞു. പിന്നീട് മൂന്നുപേരുംകൂടി നടന്നുതുടങ്ങി. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരു കടുവയെ കണ്ടു. പെള്ളാടു അതിന്നോടും തന്റെ കമ്പിളിപ്പുതപ്പിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. “ഓഹോ! കമ്പിളിപ്പുതപ്പോ? അതു നിങ്ങളുടെ വകയാണോ? ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്റെ കൂടെ വന്നാൽ കാണിച്ചുതരികയും ചെയ്യാം” എന്നു കടുവാ പറഞ്ഞു. മൂവരും കടുവയുടെ പുറകേ പോയി. ഈ ഗുഹയ്ക്കുള്ളിലാണ് അതിരിക്കുന്നത്. ഓരോരുത്തരായി അകത്തേക്കു ചെന്നാൽ നിങ്ങളെക്കു കാണാം” എന്നു പറഞ്ഞു കടുവാ ഓരോരുത്തരെയായി അവരെ മൂവരേയും ഗുഹയ്ക്കകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

ഗുഹയ്ക്കകത്തേക്കു കടന്നുപോയ പെള്ളാടും കാളയും കുതിരയും ഇതേവരെ പുറത്തേക്കു വന്നതേയില്ല!

മത്സര പരീക്ഷാഫലം

അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം എന്നുള്ള വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എട്ടു ഉപന്യാസങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് എൻ. പി. അലക്സാണ്ടറിന്റേതും രണ്ടാമതു നില്ക്കുന്നതു പി. എൻ. വർഗീസിന്റേതുമാണ്.

ഇവർ രണ്ടുപേരും ബാലമിത്രം ഒരു വയ്ക്കത്തേക്കു വില കൂടാതെ അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

ഉപന്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണം അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കു മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

പത്രാധിപർ.

പത്രാധിപരുടെ എഴുത്തു്.

എന്റെ പ്രിയ കുട്ടികളേ,

ബാലമിത്രത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം കൂടുതൽ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനായി ചില പുതിയ എപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇനിമേൽ മാസിക കോട്ടയത്തുനിന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തേക്കാൾ വേഗത്തിൽ പരീക്ഷാർക്കു മാസിക കിട്ടുന്നതാണ്. പരിസംഖ്യ സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സ് മാനേജർക്കു നേരെ അയയ്ക്കുക. മേൽവിലാസം മാറ്റാണ്ടതായിട്ടുണ്ടായാൽ ആ വിവരവും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കണം. നിങ്ങൾ അടച്ചിട്ടുള്ള പരിസംഖ്യ തീരുമ്പോൾ പ്രസ്സ് മാനേജർ നിങ്ങൾക്കു ഒരു നോട്ടീസയയ്ക്കും. അതനുസരിച്ചു പരിസംഖ്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെപേക്കു മണിയോർഡറായി അയക്കണം. ക്ലിപ്തസമയത്തിനുള്ളിൽ പരിസംഖ്യ അയയ്ക്കാതിരുന്നാൽ അടുത്ത ലക്കം വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതാണ്. വി. പി. സ്വീകരിച്ചെങ്കിലേ മാസിക തുടർന്നുയയ്ക്കുയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ പേരു പരീക്ഷാർക്കു ലിസ്റ്റിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയുന്നതാണ്.

ഇങ്ങനെ പ്രസിദ്ധീകരണവും അച്ചടിയും സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സ് നിഷ്പഹിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ പ്രസ്സുമായി ഞങ്ങൾക്കു വേറെ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ബാലമിത്രത്തിന്റെ നയത്തിലും യാതൊരു പുതുപ്പും ഉണ്ടാകുന്നമില്ല.

മിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ട ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർക്കു മറ്റൊഴുത്തുകളും

പത്രാധിപർ

ബാലമിത്രം,

തിരുവല്ല

എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കുക.

കഴിഞ്ഞ ലക്കം ബാലമിത്രം നാലും അഞ്ചും ലക്കങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്ത് അടിച്ചതാണെന്നു കാണിച്ചിരുന്നു. അതു തെറ്റാണ്. അതു നാലാം ലക്കം മാത്രമായിരുന്നു. ഇതു് അഞ്ചും ആറും ലക്കങ്ങളാണ്. ഇതു മെയ് മാസത്തെയും ജൂൺ മാസത്തെയും ലക്കങ്ങളായി ഗണിക്കേണ്ടതുമാണ്.

Postal Reg. No. 1786

Reg. No. T. 67.

